

Møte onsdag den 11. juni 2008 kl. 20.52

President: Eirin Faldet

Dagsorden (nr. 95):

1. Innstilling fra Stortingets presidentskap om representantforslag fra Siv Jensen, Carl I. Hagen og Jan Arild Ellingsen om opprettelse av en sikkerhetskomité i Stortinget
(Innst. S. nr. 252 (2007-2008), jf. Dokument nr. 8:30 (2007-2008))
2. Innstilling fra justiskomiteen om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (to rettsakter om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen informasjonssystem (SIS II) og en forordning om tilgang til SIS II for organer som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for motorkjøretøyer)
(Innst. S. nr. 264 (2007-2008), jf. St.prp. nr. 44 (2007-2008))
3. Innstilling fra justiskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Erna Solberg, Elisabeth Aspaker, Linda C. Hofstad Helleland og André Oktay Dahl om en politistudie for å kunne definere og bygge en større politistyrke i kampen mot kriminalitet i nærmiljøet, på nasjonalt plan og på tvers av landegrensene
(Innst. S. nr. 266 (2007-2008), jf. Dokument nr. 8:92 (2007-2008))
4. Innstilling fra transport- og kommunikasjonskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Per Sandberg, Bård Hoksrud og Arne Sortevik om eventuell implementering av EUs og Rådets direktiv 2006/24/EF («datalagringsdirektivet») i norsk lov
(Innst. S. nr. 278 (2007-2008), jf. Dokument nr. 8:88 (2007-2008))
5. Innstilling fra transport- og kommunikasjonskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Per Sandberg, Arne Sortevik, Ulf Leirstein, Hans Frode Kielland Asmyhr og Bård Hoksrud om en samlet plan for fullføring av utbyggingen av E18 Vinterbro i Akershus-Riksgrensen med avklart statlig finansiering
(Innst. S. nr. 279 (2007-2008), jf. Dokument nr. 8:110 (2007-2008))
6. Referat

Sak nr. 1 [20:52:08]

Innstilling fra Stortingets presidentskap om representantforslag fra Siv Jensen, Carl I. Hagen og Jan Arild Ellingsen om opprettelse av en sikkerhetskomité i Stortinget (Innst. S. nr. 252 (2007-2008), jf. Dokument nr. 8:30 (2007-2008))

Stortingspresident Thorbjørn Jagland [20:52:19]:

Saken gjelder et representantforslag fra Fremskrittspartiet om å opprette en sikkerhetskomité i Stortinget. Komiteen skal bl.a. ha til oppgave å drøfte med regjeringen viktige spørsmål om landets indre sikkerhet og antiterrorarbeid,

beredskapsplaner samt de operative sikkerhetstiltak. Slik drøftelse bør i henhold til forslagsstillerne finne sted før viktige beslutninger fattes.

Justiskomiteen har utarbeidet utkast til innstilling om forslaget, og utkastet er trykt som vedlegg til innstillingen fra Presidentskapet. Et tidligere forslag om å opprette en sikkerhetskomité med et tilsvarende mandat ble forkastet av Stortinget 11. januar 2007.

I justiskomiteen og Presidentskapet har forslaget bare fått støtte av Fremskrittspartiet. Etter flertallets oppfatning er et stortingsorgan ikke egnet til å ha den rollen i Politiets operative oppgaver som mandatet i forslaget tilsier. Når det gjelder «viktige beslutninger» på dette området, som skal omfatte operative sikkerhetstiltak, kan det være helt avgjørende at beslutningene kan fattes raskt og fleksibelt. En forutsetning om at drøftelser med Stortingets sikkerhetskomité bør finne sted «før viktige beslutninger fattes» – slik det heter i forslaget – vil etter flertallets mening ikke bare være uhensiktsmessig, men rett og slett hemmende for virksomheten og i spesielle situasjoner kunne forsinke livsviktige tiltak.

Jeg viser for øvrig til innstillingen med vedlegg og anbefaler flertallets konklusjon om at forslaget ikke bifalles.

Anne Marit Bjørnflaten (A) [20:54:07] (justiskomiteens leder): Det er ikke et nytt forslag fra Fremskrittspartiet som ligger til behandling her i dag, som stortingspresidenten nettopp påpekte. For vel ett år siden avviste Stortinget et liknende forslag og begrunnet det bl.a. med at et slikt mandat som Fremskrittspartiet mener en sikkerhetskomité i Stortinget skal ha, vil innebære at Stortinget går langt inn på den utøvende makts ansvarsområde. Flertallet pekte også på at en sikkerhetskomité med det mandatet som forslaget den gangen la opp til, «vil vanskeliggjøre den etterfølgende kontroll» som Stortinget utøver gjennom EOS-utvalget, fordi «ansvarsforholdene blir uklare». Dette er også noen av de sterkeste innvendingene flertallet i justiskomiteen har mot forslaget som er til behandling i dag.

Samfunnsikkerhet og terrorbekjempelse har de senere årene blitt en stadig viktigere del av myndighetenes beredskaps- og forebyggingsarbeid, og Stortinget har hatt en rekke saker om dette til behandling. Men det er altså slik at deler av samfunnets arbeid for å beskytte seg mot terror og undergravende virksomhet er av en slik karakter at innsynet må være begrenset både for allmennheten og for deler av det politiske miljøet. Grunnene er åpenbare, men det reiser selvsagt dilemmaer rundt den demokratiske og parlamentariske kontrollen. Dette er bakgrunnen for at det er opprettet et eget kontrollorgan som på Stortingets vegne skal føre kontroll med at de aktuelle tjenestene utøver sin virksomhet innenfor de rammer som er trukket opp, og Stortinget får hvert år til behandling EOS-utvalgets årsmelding.

Utviklingen de senere årene, med de endringene som har skjedd i det internasjonale trusselbildet, reiser nye krav til nødvendige tiltak. Dette fører til at også det sivile samfunn i sterkere grad blir berørt. Derfor er det viktig med større åpenhet om begrunnelsen for tiltak som

må iverksettes. Dette er bakgrunnen for at Politiets sikkerhetstjeneste legger ut en årlig trusselvurdering på sine hjemmesider. Justisministeren har også ved flere anledninger orientert Stortinget både i redegjørelser knyttet til budsjettbehandlinger og i den utvidede utenrikskomiteen om PSTs virksomhet og aktuelle situasjoner.

Det er utfordringer knyttet til behovet for informasjon både mellom regjering og storting og mot offentligheten. Men Fremskrittspartiets forslag om en egen sikkerhetskomite på Stortinget er etter flertallets mening ikke et godt svar på disse utfordringene. Ikke vil den foreslåtte sammensetning av utvalget gjenspeile Stortingets sammensetning, slik alle de øvrige av Stortingets organer gjør, og sammensetningen reiser også mange spørsmål. Hvilken vekt skal en regjering legge på de råd som blir gitt i komiteen? Og hvem skal ha ansvaret i etterkant, regjeringen eller sikkerhetskomiteen?

Et flertall i justiskomiteen avviser også Fremskrittspartiets forslag om et eget budsjettkapittel og begrunner det med at det er hensiktsmessig at budsjettet i dag ligger under kap. 440 og behandles på samme måte som særorganene under Politidirektoratet. Dette sikrer bl.a. bedre fleksibilitet til å ta hensyn til utviklingen helt fram til den endelige fordelingen i desember hvert år.

Vi er også tilfreds med at Stortinget ved de siste to budsjettbehandlingene er blitt gjort kjent med budsjettet og antallet ansatte i PST. I forbindelse med behandlingen av inneværende års budsjett gav PST en egen redegjørelse om tjenestens virksomhet til justiskomiteen.

Forslaget om en egen sikkerhetskomite har vært til behandling og blitt avvist av Stortinget før. Heller ikke denne gangen har det framkommet noen nye argumenter som skulle tilsi at vi skulle vedta forslaget. Norge skal være best mulig rustet til å motstå kriser og terror, men dette er ikke veien å gå.

Thore A. Nistad (FrP) [20:58:10]: Terrorangrepene i Madrid i 2004 og London i 2005 har vist at trusselbildet i Norge og andre europeiske land har blitt vesentlig større. Flere terrorangrep har heldigvis blitt avverget takket være god innsats fra de respektive lands etterretningstjenester.

Fremskrittspartiet mener det er behov for økt innsyn i PSTs trusselvurderinger og etatens budsjettsituasjon. Fremskrittspartiet mener derfor at det bør opprettes en sikkerhetskomite i Stortinget.

Sikkerhetskomiteen skal ha til oppgave å drøfte med regjeringen viktige spørsmål om landets indre sikkerhet og antiterrorarbeid, beredskapsplaner samt de operative sikkerhetstiltak overfor etater, direktorater, departementer, institusjoner og myndighetspersoner. Slik drøftelse bør finne sted før viktige beslutninger fattes.

Komiteen bør videre ha ansvar for et budsjettkapittel som fatter Politiets sikkerhetstjeneste, PST. Komiteen skal gjennomgå og følge opp sikkerhetstjenesten og tjenestens arbeid.

En slik sikkerhetskomite vil kunne åpne en mulighet for at spørsmål om beredskap, rutiner, bemanning, ressurser, lovgivning og informasjonsutveksling kan reises fra de folkevalgte side. En slik mulighet eksisterer ikke i tilstrek-

kelig grad i dag, noe som innebærer at nasjonalforsamlingen ikke følger opp sine konstitusjonelle forpliktelser overfor befolkningen om å utøve kontroll.

Jeg tar herved opp Fremskrittspartiets forslag, som er inntatt i innstillingen.

Presidenten: Representanten Thore A. Nistad har tatt opp det forslaget han refererte til.

Elisabeth Aspaker (H) [21:00:07]: Det er ikke så lenge siden et nærmest likelydende forslag ble behandlet i Stortinget, den gang i kontroll- og konstitusjonskomiteen.

Høyre sluttet seg da til flertallet, som gav uttrykk for at et stortingsorgan ikke er egnet til å ha den rollen i rene operative oppgaver på dette feltet, slik mandatet i forslaget tilsa. På et så viktig område som samfunnssikkerhet og terrorbekjempelse er det ofte helt avgjørende at beslutninger kan fattes raskt og tiltak settes i verk umiddelbart.

Høyre vil heller ikke ved denne behandlingen gå inn for å opprette en egen sikkerhetskomite i Stortinget. Samtidig mener vi det er et reelt problem at justiskomiteen i sitt arbeid med budsjettet ikke får tilgang til PSTs grader-te trusselvurdering, og at Stortingets forutsetninger for å vurdere om det stilles nødvendige ressurser til disposisjon til PST derved svekkes.

Høyre mener det er behov for en avklaring på dette punktet og varsler derfor i innstillingen at vi vil komme tilbake til denne problemstillingen på egnet måte.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1 (Votering, se side 3648)

Sak nr. 2 [21:01:13]

Innstilling fra justiskomiteen om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (to rettsakter om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen informasjonssystem (SIS II) og en forordning om tilgang til SIS II for organer som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for motorkjøretøyer) (Innst. S. nr. 264 (2007-2008), jf. St.prp. nr. 44 (2007-2008))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 3648)

Sak nr. 3 [21:01:49]

Innstilling fra justiskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Erna Solberg, Elisabeth Aspaker, Linda C. Hofstad Helleland og André Oktay Dahl om en politistudie for å kunne definere og bygge en større politistyrke i kampen mot kriminalitet i nærmiljøet, på nasjonalt plan og på tvers av landegrensene (Innst. S. nr. 266 (2007-2008), jf. Dokument nr. 8:92 (2007-2008))

Presidenten: Etter ønske fra justiskomiteen vil presi-

denten foreslå at taletiden blir begrenset til 5 minutter til hver gruppe og 5 minutter til statsråden.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke blir gitt anledning til replikker etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Thomas Breen (A) [21:02:56] (ordfører for saken): Innledningsvis vil jeg gi full støtte til forslagsstillernes intensjoner om at en kunnskapsstyrt, analysebasert forskning, en politistudie, vil være nødvendig for å gi både storting, departement og direktorat gode beslutningsgrunnlag. Så intensjonen bak forslaget har jeg stor forståelse for. Det er også helt i tråd med hva vi har sagt i Soria Moria-erklæringen, at vi skal ha en kunnskapsstyrt justispolitikk. Allikevel har vi kommet til en annen konklusjon enn det forslagsstillerne hadde ønsket i behandlingen av denne saken, og det har flere momenter ved seg.

For det første: Da vi tok over makten etter forrige stortingsvalg, hadde vi noen ganske akutte problemstillinger i Politi-Norge. Vi så fort at vi hadde store utfordringer med bemanningen. Det førte bl.a. til at vi kjapt økte opp-taket på Polithøgskolen for å imøtekomme de utfordringene. Men vi var, slik som forslagsstillerne gir uttrykk for her, også usikre på hvor store utfordringer vi stod overfor i et lenger tidsperspektiv. Det var bakgrunnen for at Regjeringen satte ned bemanningsprosjektet i januar i fjor. Det er et prosjekt som sluttføres i disse dager, og som jeg ser veldig fram til å få resultatet av. Det vil i hvert fall gi et bilde av de viktigste utfordringene i politiet i Norge i framtiden, nemlig hvor stor bemanning vi trenger fram mot 2015–2020.

Det var altså et av de sentrale punktene i forslaget fra forslagsstillerne. I tillegg er det etter hvert blitt slik at vi har debattert Politi-Norge mange ganger, både i komiteen og i denne sal. Og som en følge av det har vi også etter-spurt noe gjennom merknads form og fra talerstolen om bemanningsprosjektet, om de kan se på andre momenter også. Da har jeg skjönt at det har de tatt opp i seg delvis, så det skal bli spennende å se hvilke type momenter de har avdekket i det arbeidet som nå har pågått i ett og et halvt år.

Så er det også slik at en etat som politietaten, med den etatstruktur den har, selvfølgelig har en begrenset kapasitet når det gjelder hva den kan bedrive av analyse av egen etat. Det er bakgrunnen for at flertallet i justiskomiteen vil at forslaget skal vedlegges protokollen. Vi frykter at hvis vi nå på nytt setter ned et stort utvalg for å se på politietaten, vil det bli mye dobbeltarbeid. Vi vil derfor avvente resultatet av bemanningsprosjektet og gjennom det kanskje også få avdekket andre problemområder som forslagsstillerne ikke har tatt med her, for å se om det er nødvendig med enda mer utredning for framtiden. Men det svaret vet vi ikke pr. i dag, og derfor er flertallets innstilling at forslaget vedlegges protokollen. Vi anbefaler Stortinget å støtte det.

Elisabeth Aspaker (H) [21:06:30]: Flertallet i komiteen har i sine merknader vist til det pågående beman-

ningsprosjektet i Politidirektoratet og mener derfor forslaget om en politistudie er ivarettatt. Da kan man ikke ha lest forslaget og begrunnelsen for politistudien. For det første er tidshorisonten vesentlig lenger fram, og for det andre – og det er aller viktigst: Poenget med en bredt anlagt politistudie er jo å involvere samfunnet for øvrig i arbeidet med utforming av framtidens politi. Dette ville legge grunnlaget for en større samfunnsdebatt om Politiet og gi en annen legitimitet enn den lukkede prosessen rundt bemanningsprosjektet. Jeg er selvsagt klar over referansegruppen, men jeg anser likevel ikke at dette har vært en åpen prosess, og Stortinget har heller ingen informasjon om hvordan anbefalinger i bemanningsprosjektet vil bli gjenstand for behandling utenfor politikretser og i Stortinget, og om og når vi får resultatet presentert. Det vet vi pr. i dag ingenting om. Utredningen skal ifølge statsrådens svar være avsluttet 1. juni, og da er det kanskje nærliggende å anta at saken vil bli presentert i budsjettet for 2009.

Opplytningen av bemanningstiltak i Politiet i nuet er interessant, men hovedpoenget med politistudien er å gi storting og regjering et mer solid fundament for langsiktige og helhetlige planer for videreutvikling av politi- og lensmannsetaten i Norge.

Statsråden problematiserer i sitt svar til komiteen at Høyre har vist til forsvarsstudien som modell for en politistudie. Vårt poeng har aldri vært en blåkopi, men å peke på at vi trenger den samme systematikken og langsiktigheten og en bredere samfunnmessig tilnærming til en utredning om Politiet, som spiller en så vesentlig rolle i hverdagen og for den enkeltes livskvalitet. Det er få ting som opprører folk mer og som skaper mer uro, enn at Politiet kommer til kort og ikke makter å stille opp for enkeltpersoner og lokalsamfunnet når behovet for hjelp oppleves akutt. Hele samfunnsmorale utfordres når ordensmakten ikke strekker til. Derfor er det i vår felles interesse å sørge for at Politiet faktisk strekker til.

Dette burde derfor vært en sak som samlet Stortinget. Slik blir det jo ikke. Det beklager jeg – når det er ganske åpenbart at polititvillingen mange steder ikke har holdt tritt med verken oppgavene eller folketallsutviklingen. Oslo har f.eks. siden årtusenskiftet lagt på seg 60 000 innbyggere, eller en by på Tromsøs størrelse, uten at politistyrken reflekterer dette. Et oppslag i VG 1. juni forteller at Stavanger i 2008 har færre polititressurser enn i 1960 – til tross for at kommunen har fått tredoblet sitt folketall i samme tidsperiode.

Dette er ikke ment som kritikk mot sittende regjering, men et bilde på at samfunnsutviklingen har gått sin gang, uten at skiftende regjeringer har tatt høyde for befolkningsendringer.

Det er gode grunner for å planlegge Politiets slagkraft i et like langsiktig perspektiv som Forsvarets. Å utdanne og oppbemanne Politiet tar tid. Analyser av trusselbildet, kriminalitetsutviklingen og trender i samfunnet generelt er alle faktorer som spiller inn ved fastsettelse av størrelsen på framtidig politistyrke, det behovet de har for kompetanse og standard for utstyr. En politistudie må også innebære nye analyser av situasjonen for Oslo-politiet i lys av

hovedstadsoppgaver og et tydelig mer utfordrende kriminalitetsbilde. Å sikre PST nødvendige ressurser til å møte de alvorligste former for kriminalitet må selvsagt også stå sentralt.

I Norge sammenligner vi oss ofte med våre naboland. Da bør det være til ettertanke at både Sverige og Danmark i dag har betydelig flere politifolk pr. innbygger enn oss, enda politiopp gavene der er færre.

Stadig flere lokalpolitikere engasjerer seg for å videreføre et synlig og nært politi, fordi dette skaper trygghet i lokalmiljøet. Dette engasjementet må vi ta vare på. Det kan bl.a. skje ved at kommunenivået involveres og blir hørt i saker som berører landets framtidige politistyrke og oppgaveportefølje. Det har vi etter mitt skjønn ikke vært flinke nok til.

Jeg har merket meg at Politiet Fellesforbund, som har vært en pådriver for politistudiet, og som sitter i referansegruppen til bemanningsprosjektet, er helt uenig med statsråden når han argumenterer for at bemanningsprosjektet overflødiggjør en politistudie.

Det er nå fristende å repetere en av fjellvettreglene: Vend i tide, det er ingen skam å snu. Hvis statsråden mener alvor med å ansvarliggjøre lokalpolitikere gjennom politiråd, hvis statsråden ønsker seg et mer effektivt politi i nært samspill med andre sentrale samfunnsinstitusjoner, og hvis han vil ligge i forkant av kriminalitetsutviklingen, hvorfor vil han da ikke ta initiativ til en stor og grundig politiutredning? Hva man kaller barnet – utredning eller politistudie – må være av underordnet betydning, bare dette viktige arbeidet blir gjort.

Jan Arild Ellingsen (FrP) [21:11:44]: Dette er også en debatt som har vært tatt mer enn én gang her i salen. Det er muligens ikke siste gang i dag heller.

Først og fremst vil jeg gi honnør til forslagsstillerne. Dernest hadde jeg ønsket med all mulig respekt at man ville vært like opptatt av dette i forrige periode. Det sitter mange tunge justispolitikere fra forrige justiskomite i salen nå, som også hadde mulighet til å fokusere på dette i forrige periode, uten at man kanskje gjorde det i stor nok grad. Samtidig betyr ikke det at vi ikke skal gjøre jobben nå, for det trengs. Statsråden og regjeringspartiene hevder at ved å utdanne det antallet man nå satser på, skal dette gå bra. Noen av oss er nok fortsatt i tvil om det kommer til å holde helt til mål – ikke minst med tanke på at man fra regjeringspartienes side fokuserer veldig mye på utdanning. Men jeg oppfatter faktisk at distriktene der ute mangler midler til å ansette folk, at det er et større problem enn det å utdanne folk. For det hjelper altså ikke med flere utdannede politifolk hvis man ikke i distriktene har midler til å ansette dem.

Samtidig er det slik at historien om det som skjedde i forrige periode, og det som skjer i denne perioden, har vært diskutert opp og ned og fram og tilbake, og det er vel en «never ending story», for å bruke et godt norsk begrep. Så vi kommer til å fortsette med det.

Jeg tror likevel at hvis det er noe vi skal lytte til og rette oss etter, så er det tilbakemeldinger vi får fra publikum. Jeg har en opplevelse av at dette året, 2008, er et år som

er nesten like ille som 2004, da Arbeiderpartiet inngikk budsjettforlik med regjeringen Bondevik II. Jeg husker at vår nåværende politidirektør sa i et debattprogram at man ikke drev uforsvarlig, men helt i grenseland. Det var det Arbeiderpartiet fikk til den gang. Nå hevder statsråden at alt går så meget bedre, for å bruke et Høyre-uttrykk. Om det er kledelig korrekt, skal jeg la være usagt, for det er det sikkert delte meninger om i denne salen.

Det som iallfall er sikkert, er at publikum forventer mer enn det Stortinget er i stand til å levere i dag. Det synes jeg er ille. Vi har en politilov i Norge. §§ 1 og 2 er ganske tydelige på statens ansvar. Det er min ærbødige påstand overfor statsråden at pr. i dag er vi ikke der vi burde ha vært. Det er for lang avstand mellom de forventningene publikum har, og den tjenesten de får tilbake. Følt trygghet er selvfølgelig ikke noe man kan vedta. Det er kanskje også vanskelig å innfri den hundre prosent, men det vi skal være veldig bevisste på, er at hvis avstanden blir for stor mellom publikums forventninger og det Politiet er i stand til å levere, får vi et problem, og vi får et problem som vil være økende, ikke minst i forhold til den etaten som gjør jobben, nemlig Politiet. Politiet er verktøyet og balansepunktet mellom rett og galt når lovlidige borgere trenger hjelp for å ordne opp i et eller annet forhold. Nå virker det som at om enkeltpersoner ønsker å levere en anmeldelse, får man henleggelsen omtrent før man kommer hjem, hvis man er så heldig å få lov til å levere inn anmeldelsen.

Vi har mottatt henvendelser fra politifolk som har fått utdelt nye enhåndsvåpen, som har skutt opp og gjort seg ferdig med å bli godkjent, men som ikke får tilgang til ammunisjon for å opprettholde det nivået man selv ønsker seg. Det synes jeg er leit. For det kan altså komme situasjoner hvor de samme tjenestefolkene står i en skarp situasjon, og de vil føle, i verste fall, at de ikke er komfortable med situasjonen, ikke minst med basis i manglende trening.

Det vi kanskje burde gjøre, var å slutte med en intern krangel om hvem som har gjort hva, om hvem som har lovt hva, og om hvem som ikke har gjort hva. Vi burde heller ha greid å enes om et fokus og tatt tak i det som det faktisk bør fokuseres på. Etter mitt skjønn vil det være ting som: Hvor lang tid skal publikum kunne måtte vente fra de ber om assistanse til de får den nødvendige assistansen – altså en utrykningstid? Tør vi å gå inn på den debatten for å avklare behovene vi har i framtiden? Og ikke minst: Hvilke forventninger skal publikum ha når det gjelder leveranse og tilstedeværelse av norsk politi? Vi kan godt diskutere utdanningstall, hvem som var best, og hvem som var dårligst, men det hjelper ikke dagen i dag, det gjør ikke det. Vi løser ingen ting ved å diskutere historien. Vi løser muligens ting ved å se framover og se på de felles problemene vi alle har, og så finne en løsning som tjener publikum. At vi her fokuserer på politisk mangfold, kompetanse og klokskap – ja, det er mulig at det er til stede i denne salen. Jeg tror dessverre at det er slik at de på utsiden av denne salen ikke nødvendigvis bestandig ser samme klokskap. Det er muligens fornuftig at de er kritiske til det vi gjør, men det bør iallfall være en rettesnor i forhold til å

utfordre oss til å ta tak i de tingene som er viktigst. Det er ikke å krangle om historien, men å ha et fokus framover for å ta tak i de problemene som jeg er sikker på at vi alle ser, muligens med litt forskjellig politisk forankring.

Presidenten: Skal representanten Ellingsen ta opp forslaget?

Jan Arild Ellingsen (FrP) [21:16:44]: Ja, da tar gjerne representanten Ellingsen opp forslagene fra Fremskrittspartiet og Høyre.

Presidenten: Representanten Jan Arild Ellingsen har da tatt opp de forslagene han refererte til.

Odd Einar Dørum (V) [21:17:04]: Vi hadde vel en debatt som ligner på denne, for ca. en måned siden. Da var jeg i Vestunionen. Og jeg skjønner at det var noen som syntes det var en ærerik sak å ta opp hva jeg mente i mitt fravær. Hvis noen vil prøve seg i dag, er jeg nærværende. Da skal jeg svare, men jeg har ikke behov for å rippe opp i forhistorien. Jeg tjener Stortinget i Vestunionen, og jeg regner med at man følger de spillereglene at man tar opp ting med folk ansikt til ansikt. Så har jeg sagt det – og vi går ikke tilbake til den dagen i mai, vi forholder oss til dagen i juni.

Når jeg nå går på talerstolen og støtter det forslaget som er fremmet, er det fordi jeg har bestemt meg for å være ganske masete og gneldrete, nesten litt pressende, når det gjelder å få på tallet noe som er forpliktende i forhold til å ha flere politifolk. Det skyldes at som vandrende i denne byen synes jeg etter hvert jeg begynner å bli sjenert av å se hvor mange vektere jeg ser i forhold til politi, f.eks. på Karl Johan. Jeg vet at en del av dette kommer av hvor mange politifolk vi utdanner. Jeg vet at en annen del av det, som vi faktisk kan gjøre noe med veldig raskt, og som vi diskuterer i hvert eneste budsjett, er hvor mange sivile stillinger vi setter inn i politiet, fordi det kan frigjøre noen til å gjøre andre jobber. Jeg skal ikke gjenta alt dette.

Venstre hadde et konkret forslag som var oppe til behandling for ca. en måned siden. Venstre fremmet det forslaget primært, og støttet subsidiært et forslag hvor vi stemte sammen med Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti for både å utdanne flere, for å ansette flere sivile og for det å bruke politireserven. Og det siste er jo også en del av den saken som nå går på samfunnsikkerhet og sårbarhet, og som skal behandles. Så når jeg i dag støtter forslaget om politistudier, så er det fordi det rett og slett er et politisk grep for å prøve å få grep på hva som skjer.

Det er helt riktig at det var mye frimodig tale sommeren 2004. Jeg var da statsråd for å bestyre denne frimodige talen. Den frimodige talen gikk ikke ut over noen form for ansvarlinjer eller lojalitet, men den var en korrekt beskrivelse av situasjonen. Fordi det var en korrekt beskrivelse av en situasjon som var presset, men ikke uforståelig, så førte jo det til at man i et budsjett for 2005 gjorde et krafttak for å sikre politiet. Representanten Ellingsen var jo med på å doble krafttaket, og satt deretter i noen

interessante budsjettforhandlinger hvor han fikk tilfredsstilt noen viktige behov som han hadde for å sikre norske borgere trygghet.

Tilbake til saken: Venstre stemmer for forslaget rett og slett for å markere at vi ønsker å ha meldinger om det vi trenger i politiet, både av utdannede politifolk og av sivile. Og vi ønsker å ha det til en skikkelig behandling. Så vil jeg gjerne si noe – og nå skal jeg ikke være polemisk: Enhver norsk justisminister har bortimot ingen investeringsbudsjett å operere med. Og når man får noen investeringer, så er det svære tak, enten det er fengsler, helikopter eller nødnett. Det er altså slik at Forsvaret sitter f.eks. med ymseposter som enhver som har statsråd Storbergets posisjon, bare vil kunne drømme om. Hvis man f.eks. hadde 10 pst. av ymseposten i Forsvarsdepartementet, så ville man hatt en betydelig råderett for å ha tatt veldig mange fornuftige grep, som jeg er helt sikker på at alle som nå sitter i justiskomiteen, ville vært med på.

Jeg mener det er en saklig grunn utover den jeg gav i sted, til å argumentere for at det må tas et grep på justis-sektoren, og det er at hvis justissektoren, som er så personalintensiv som den er, har budsjetter som går på folk, og nesten ikke på noe annet, skal ha en sjanse, så må det være noen grep som gjør at man kan tenke lenger. Det er helt klart at Forsvaret har de grepene. Man kan diskutere verdien av langtidsplanene, men de fører i hvert fall til at man får dagsordener skapt. Vi har hatt forskningsmeldinger. Det gjør at vi må tenke lengre linjer. Det er svært bra at statsråden og departementet jobber med en bemanningsplan, det er å følge opp det som er vedtatt i forbindelse med behandlingen av politirollemeldingen sommeren 2006. Men jeg tror at en studie som åpner perspektivene, gir en mulighet for å se politiet i en større samfunnsmessig sammenheng – det gir rett og slett armslag.

Så forventer jeg ikke at mine resonnement til støtte for et forslag jeg selv ikke har fremmet, uten videre skal vekke begeistring. Men mitt resonnement fremmer jeg nå på denne måten med en viss innsikt i å kunne fremme det, og jeg vil få lov til å avslutte det. Jeg sa det litt muntert til representanten Sandberg bak i rotunden da jeg gikk hit, at vi bør jo ikke finansiere politiet på bompenger, men jeg har nesten vært med på å gjøre det. Jeg har sittet i en regjering der det var skrint om penger – derfor er bøkene i Norge ganske skyhøye. Hva gjør du når du er blakk? Da foreslår du de forslagene du kan ha for å få penger til å drifte politiet. Og når noen ikke liker det, ser du på folk og sier: Er du for eller mot politi? Er du for eller mot kriminalitet? De fleste er mot kriminalitet, og de er for at vi skal ha politi. Men det er klart vi er nødt til å skape en større forståelse og trygghet for at vi skal ha godt utdannede folk. Jeg tror at enhver norsk justisminister uansett partifarge vil slite med det på grunn av strukturelle forhold ved hvordan man bygger opp budsjettene og får dem til.

Så vil jeg si at de forslagene som er fremmet, også er parallelle med Venstre-forslag. Men mer prinsipielt: Venstre støtter de forslagene som er fremmet i dag av Høyre og Fremskrittspartiet.

Hans Olav Syversen (KrF) [21:22:22]: I Dagsavisen i dag sier representanten Odd Einar Dørum at han er inne i sin siste periode på Stortinget.

Jeg må jo si det påligger de kommende medlemmer av justiskomiteen i neste periode, eventuelt dem som deltar i debatten, et stort ansvar: å sørge for at man har noenlunde present den historie som er nødvendig for å ha en kontinuitet i justisdebatten. På den annen side er jeg sikker på at *samfunnsdebattanten* Odd Einar Dørum vil sørge for at eventuelle faktafeil eller hull i hukommelsen likevel kommer til å bli påtalt, dersom det skulle være nødvendig.

Vi fra Kristelig Folkeparti støtter mindretallet. Jeg har sett at det er noen som synes at bemanningsprosjektet i Politidirektoratets regi er et tilfredsstillende svar på mindretallets forslag. Jeg synes personlig at det måtte vært veldig greit å få en bred tilnærming i arbeidet, både når det gjelder oppgavedefinering, og når det gjelder dimensjonering av framtidig politistyrke, og at dette arbeidet også må involvere langt flere enn det som det nåværende prosjektet gjør, uten at det dermed er sagt noe galt om det.

La meg bare nevne ett eksempel. Det gjelder spørsmål knyttet til samfunnssikkerhet. Grensesnittet mellom politiet og Forsvaret tror jeg det kunne være nyttig å ta med i en slik studie som mindretallet her foreslår.

For øvrig viser jeg til merknadene fra mindretallet. Jeg kan i stor grad slutte meg til dem. Dermed har jeg også gitt en anvisning om vår stemmegivning.

Statsråd Knut Storberget [21:24:19]: Jeg gjør meg interessante betraktninger om de innlegg som er blitt holdt.

Det som slo meg og Regjeringa da vi kom inn i regjeringskontorene for å overta ansvaret for bl.a. politiet i Norge, var først og fremst at her trengtes det ikke flere utredninger – her trengtes det handling. Det var egentlig nok av planer for hele justisfeltet.

Det er helt riktig at det trengs penger til bl.a. investeringer, noe også representanten Dørum var inne på. Men hva er det som skjer når det gjelder investeringer?

Når det gjelder fengsler, vil vi ha investert over 2 milliarder kr når byggingen av Halden fengsel er vel i havn. 1,4 milliarder kr skal brukes til det. Det er en stor investering. Når det gjelder viktig politiutstyr, er det vi som har valgt å sette i gang utbyggingen av nødnett, med en investeringskostnad på 3,6 milliarder kr. Det lå mange planer om dette i departementet da vi kom dit. Når det gjelder spørsmålet om redningshelikopterbasen, lå det mange planer i departementet om tilstedevakt og ny base i Florø. Det er vi som setter det i gang.

Så jeg er stolt over å tilhøre en regjering som velger å sette ut i livet de planene som foreligger. Det er det det står om. Jeg kunne ha nevnt mange andre områder innenfor justissektoren, men jeg skal konsentrere meg om politiet.

Vi trenger kunnskap og analyser om hvordan vi utvikler norsk politi. Men vi vet sannelig mer enn nok om de utfordringene vi står overfor. I løpet av den perioden vi har sittet i regjering, har vi bevilget over 0,5 milliarder kr ekstra til politi- og påtalemyndighet, sist i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett, hvor vi inviterer Stortinget til å bevilge 75 mill. kr ekstra.

Det mest prekære – enten man liker historieskrivning eller ei – er at vi i dag uteksaminerer for få politifolk til bl.a. å patruljere i Oslos gater. Derfor var det maktpåliggende for Regjeringa å øke opptaket på Politihøgskolen. Det trengte vi ikke mange utredninger og planer for å gjøre. Det at vi i fjor og i år har hatt det største opptaket på ti år, med 432 studenter, var et av de viktigste grepene vi kunne ta for å få flere politifolk ut i gatene. Det at man nå tar sikte på å øke opptaket ved Politihøgskolen ytterligere i årene som kommer, vil være en svært viktig del av strategien for å følge opp den debatten som vi bl.a. hadde i forbindelse med politirølemeldinga, hvor vi også bestemte oss for å utarbeide en bemanningsanalyse. Den bemanningsplanen – kan jeg glede Stortinget med å si – er nå like rundt hjørnet. Vi regner med at den vil bli offentliggjort mandag, slik at også opposisjonen og andre samfunnsaktører kan få ta del i den debatten som dreier seg om bemanning og om politiets oppgaver i framtida. Det var en oppgave som vi syntes det var særdeles viktig å gripe fatt i, for å få analysert hvilke behov vi faktisk har.

Jeg vil peke på at det nå er investert betydelig i politiutstyr. Det var et akutt behov for å foreta en oppgradering av verneutstyr – av både hjelmer og vester – særlig for kvinner, men også for menn. Det var altså behov for nytt verneutstyr. Det var prioritert å investere i dette, og det er blitt gjort. Det er også gjennomført en utskifting av revolvere til pistoler. De nye pistolene vil bli tatt i bruk etter at opplæring er blitt gitt.

Det neste investeringsområdet som vi nå går inn på, gjelder kjøretøy. Vi holder det vi lovet i Soria Moria-erklæringa.

Jeg mener at dette ikke var områder hvor vi trengte nevneverdige planer og utredninger for å forstå behovene. Behovene lå der. Dem var det ikke tatt tak i. Det er store investeringer – det er jeg enig med representanten Dørum i – og vi kommer oss ikke unna dem ved å skrive nye stortingsmeldinger eller legge nye planer.

Så vil jeg peke på at Regjeringa, som en del av vår satsing for å få mer politikraft ute, også har tatt tak i dette med å få etablert en samhandling mellom lokalt politi og lokale politikere, noe også opposisjonen har vært svært opptatt av. Jeg er glad for å kunne si i dag at pr. april 2008 er det etablert politiråd – eller gjort avtale med kommunene om etablering av slike råd – i hele 269 kommuner. Det vil bli en viktig møteplass for å diskutere hvordan politiet skal fungere i nærmiljøet, og, ikke minst, se på mulighetene for å forbygge kriminalitet.

Til sist vil jeg peke på at en av de største satsingene, som også ble diskutert i Odelstinget i dag, er satsingen på et DNA-etterforskningsregister. Det å bruke nærmere 100 mill. kr ekstra på dette, ved å sørge for sentralfinansiering, vil gi politiet et unikt virkemiddel for å oppdage mer kriminalitet.

Flertallets svar på mindretallets behov for en politistudie er vel egentlig at nå trenger vi ikke flere planer. Nå trenger vi handling.

Presidenten: De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Odd Einar Dørum (V) [21:29:44]: Til vanlig er jeg her i huset utdanningspolitiker og jobber med Kunnskapsløftet. Før jeg kom på Stortinget, tok jeg historie som fag. En del av faget historie handler om kildeforståelse og om kildekritikk.

Hvis man går inn i stortingsdokumentene, vil man se at nødnett er et romertallsvedtak i budsjettet for 2005. Deretter vil man se at bevilgningene ligger i budsjettet for 2006, og så vil enhver som kjenner den saken, vite at det senere har tatt tid – av grunner som jeg ikke skal gå inn på, men som sikkert har vært greie nok. Og i likhet med enhver som har vært i nærheten av å kjempe for en slik bevilgning som jeg har gjort, fra 1999 til 2004, vet jeg akkurat hva det krever å få den. Jeg er veldig glad for at statsråd Storberget ikke tapte en omkamp om det, for de som ikke liker det, vil alltid ta omkamper. Men det lå der som en satsing.

Når det gjelder fengselet i Halden, lå det som en oppstart i Bondevik-regjeringens siste budsjett, for 2006. Det er helt strålende at man erkjenner det. Men det er slik at man blir ikke større i nåtid eller i framtid ved å prøve å skrive om historien. Og jeg er selvfølgelig helt klar over at det er riktig å handle, og at en del av handlingen handler om penger – det er ikke det som er problemet. Det som har vært utfordringen her i dag, er det representanten Syversen tok opp, om å la oss få handlingene dokumentert. En historisk studie vil dokumentere handlingene, men enda viktigere: Den vil peke på de behovene vi har nå.

Det er helt fint at statsråden har fått penger til en rekke konkrete formål, men det er ikke nødvendig å skrive om historien for at det skal se bedre ut i nåtid. Det var derfor jeg gikk på talerstolen. Jeg hadde egentlig ikke trodd at jeg skulle gå på talerstolen så raskt etter representanten Syversens innlegg – men jeg gjør det. Og siden jeg ennå kjenner den indre psykologiske blodsmaken i munnen av å måtte slåss for nødnett i fem år, klarer jeg ikke å bli fortalt fra talerstolen hvordan det egentlig ble til. Det var slik at jeg faktisk var der, og jeg vet hva det kostet å få det til – både av arbeidsinnsats, utholdenhet, tro, håp og kjærlighet og intens backing fra Stortinget. Det er mulig at jeg er i fristil nå, men jeg var så nær på det. Og jeg er veldig glad for at Regjeringen ikke har forlatt det. Men jeg får jo si fra talerstolen at som norsk borger møtte jeg den borgen som senere ble statsminister, som spurte meg om jeg var sikker på at det var midler i det avskjedsbudsjettet vi skulle lage, slik at man ikke fikk unødig trøbbel når man skulle forhandle, på Soria Moria. Jeg forsikret ham om at vi ikke hadde slike lurerier i forhold til ham; vi holdt ord. Så er det bra at man senere har holdt ord. Det andre er at det bygges videre. Jeg er litt bekymret fordi det går sent, men jeg er sikker på at det kommer i gang, jeg er sikker på at det kommer til nytte, når man får dette gode systemet for hele landet.

– Noen historiske fotnoter fra en kunnskapspolitiker med historie som fag på denne junikvelden, med så mye vakkert på utsiden og med så mange utfordringer på innsiden.

Presidenten: Det er ikke verst på innsiden heller.

Elisabeth Aspaker (H) [21:32:55]: Da har vi i hvert fall fått oppklart én ting, at bemanningsprosjektet, som det har vært så mye hemmelighet rundt, skal bli offentliggjort på mandag, og at vi da skal få innsyn i hva man har tenkt bak de lukkede dører. Men jeg må også komme med den refleksjonen at når statsråden her gjør de utstyrsinvesteringer og de påplussinger som er gjort i budsjettet til politiet, til et stort poeng, vil jeg minne om at Regjeringen har hatt vel 150 milliarder kr mer til disposisjon enn den forrige regjeringen hadde – eller siden forrige valg – og det skulle bare mangle at ikke politiet skulle få sin del av den veksten i budsjettet.

En annen ting er at opposisjonen i alle budsjetter siden statsråden tiltrådte, faktisk har foreslått større bevilgninger til politiet. Men det sa han naturligvis ikke noe om.

Så har jeg igjen lyst til å utfordre statsråden på at Politiets Fellesforbund, som sitter på innsiden av bemanningsprosjektet, og som var de som først tok opp tråden og ideen om å iverksette en politistudie, en bredere anlagt tilnærming til dette med politiet, fortsatt i dag mener at det bemanningsprosjektet som skal presenteres på mandag, ikke gir den samme brede tilnærming og ikke har det innholdet som man mente at en politistudie skulle ha.

Så er det selvfølgelig gledelig at så mange politiråd nå har sett dagens lys, eller vil se dagens lys i løpet av 2008. Enda er det et par hundre kommuner igjen, og jeg håper vi kommer i mål så fort som mulig med det.

Men det er et paradoks at de lokalpolitikere vi nå ønsker skal engasjere seg mer i justispolitikk, som vi ønsker skal være med i de store offentlige dugnadene for å få til tryggere lokalsamfunn, for å få til et politi som spiller mer på lag med lokale myndigheter, er de samme lokalpolitikere som jeg ønsker skulle få lov til å spille en rolle med i en slik større politistudie, men som meg bekjent har stått på gangen når det viktige bemanningsprosjektet, som statsråden refererer til, har gjort sin jobb.

Det slår meg også at når statsråden nå listet opp alle de tiltakene, alle de investeringene og alt det som er gjort med politiet i løpet av – jeg holdt på å si – de siste par-tre årene, er det jo nå-behov som dekkes, mens politistudien skulle se 15–20 år fram i tid. Så jeg kan fortsatt ikke forstå at statsråden ikke ser behovet for at vi skal være føre var, at vi skal se inn i glasskula, og at vi skal bygge en større politistyrke enn det vi har i dag. Men faktum er vel at den økte kapasiteten på Politihøgskolen knapt nok er nok til å dekke den naturlige avgangen og de utfordringene som er i etaten i dag.

Statsråd Knut Storberget [21:36:07]: Den bemanningsstudien som vi venter til uken, er jo nettopp med henblikk på framtida. Det er ikke slik at det skal være neste års budsjettokument. Det er jo nettopp en bemanningsstudie fram mot 2015 og 2020, slik at her vil man nettopp ha muligheten til å se hvordan vi skal utdanne, hvordan vi skal løfte nivået på politiutdanningen i Norge langt ut over det den forrige regjeringa hadde ambisjoner om. Det er det som er mitt anliggende i denne debatten.

Jeg blir egentlig litt lei av at hver gang vi peker på at det er gjort et betydelig løft for politiet, blir det framstilt

som falsk historieforklaring. Man skal ha studert historie veldig lenge hvis man kommer til at det er falsk historie. Og når det gjelder spørsmålet om DNA-satsingen, lå det ikke en krone i de budsjettene som ventet på oss, til den DNA-satsingen som et samstemt storting hadde snakket om i mange, mange år. Det lå ikke en krone til barnehus rundt omkring som vi etablerer nå – vi kommer til å få fem i løpet av kort tid. Det lå ikke en krone til det å kunne utvikle og få ned denne soningskøen som lå der som en mare. Og til det fengselet som vi har bygd i Halden: Det er riktig at det lå en oppstartsbevilgning på 20 mill kr, men jeg minner om at det fengselet koster 1,4 milliarder kr. Så man kan jo ikke beskylte Regjeringa for ikke å ta ansvar i forhold til så viktige og så store investeringer. Jeg har lært meg såpass i denne tida at oppstartsbevilgninger på mellom 10 og 20 mill. kr er greit, det må vi ha. Men det er det store investeringsløftet som koster penger. Det samme gjelder for nødnettet – man hadde de samme utfordringene i forhold til å skape den store investeringen som lå i det å gi politiet et avlyttingssikkert, trygt og funksjonelt samband. Jeg kunne sagt det samme om spørsmålet om redningshelikoptertjeneste, hvor vi har tatt betydelige investeringsgrep som er helt avgjørende i forhold til sivil samfunnsikkerhet og i forhold til politiets virksomhet.

Når det gjelder utdanning, skjønner jeg at det er sårt å bli møtt med dette for opposisjonen. Men det er viktig å ha med seg historien her, for historien forteller oss hva slags situasjon vi står overfor neste år, nemlig at vi har for få utdannede politifolk. Da må man skue bakover for i det minste å lære av historien, slik at vi faktisk sørger for at opptakene blir høyere enn det de var tidligere. Så enkelt. Det er det Regjeringa har valgt å gjøre. Derfor legger vi mye inn på å få en bemanningsanalyse som også forteller oss hva slags nivå vi skal ha på politiutdanningen framover, slik at vi kan møte de behovene som finnes her i Norge. Jeg er ikke så fascinert av å sammenlikne med andre land og ha politifolk per capita. Jeg mener at vi skal utdanne politifolk slik at vi føler at vi ivaretar vår trygghet ut fra norske forhold, ut fra den forebyggingspolitikken vi har, og ut fra den samfunnsstrukturen vi har.

Her mener jeg fortsatt at tida ikke er inne for flere planer og utredninger, utover den bemanningsanalysen som nå kommer. Tida er inne for å fullføre det som Regjeringa nå er godt i gang med.

Thorbjørn Jagland overtok her presidentplassen.

Jan Arild Ellingsen (FrP) [21:39:36]: Med all respekt: Man skal lytte til selvskryt, for det kommer fra hjertet. Etter å ha hørt på statsråden er jeg ikke i tvil om at virkelighetsbeskrivelsen er noe variabel. Hvis det er så fortreffelig som statsråden forfekter, hvorfor er da tilbakemeldingene fra Politi-Norge slik de er? Jeg oppfatter faktisk at de er negative og påpeker utfordringer som overhodet ikke er løst.

Statsråden sier det er en skikkelig satsing, at de har tatt grep og legger til rette for mer politi osv. Hvis en ser på bevilgningene og styrkingen av kapittel 440 og 441, vil de

sannsynligvis dekke opp lønns- og prisstigningen – hvis en er heldig. Virkeligheten ute er en reell nedgang. Selv om statsråden ikke liker det, oppfattet iallfall jeg det slik at det var de tydelige signalene vi fikk fra Politiets Fellesforbund da vi hadde budsjettøringer i fjor høst. Jeg aksepterer fullt ut at statsråden er uenig i det – men på samme tid er det iallfall hevdet. Prisstigningen er stipulert av Finansdepartementet til ca. 5–5,5 pst., hvis jeg ikke husker helt feil.

Statsråden sier i tillegg at han ikke trenger flere planer. Da er det ganske enkelt for meg å spørre om følgende: Hva trenger statsråden for å ta i bruk, i mye større grad enn han gjør i dag, politihelikopteret vårt? Vi har et av Europas desidert flotteste politihelikoptre, som statsråden mer eller mindre har satt på bakken. Jeg registrerer øg at da det ble etterspurt i helgen, var statsråden for en gangs skyld kledelig beskjeden og viste til Oslo-politiet og at POD skal svare på dette. Det er en ny side ved statsråden som jeg finner kledelig, men jeg er ikke sikker på at den er helt reell – for jeg har ellers registrert at statsråden er rimelig raskt på pletten når det er behov for å kommentere ting. Men av og til oppfatter jeg at statsråden er en solskinnminister, som i all hovedsak ønsker å være med når det er hyggelige ting. Når det er negative ting, har jeg ikke noen opplevelse av at han er like tilstedeværende som ellers. Det er mulig at det vil oppfattes som urimelig, men jeg forbeholder meg likevel retten til å ha en sånn oppfatning.

Det er øg et faktum som interesserer meg, siden statsråden nå snakker om utdannings- og bemanningsprosjektet. I forbindelse med behandlingen av revidert sendte Fremskrittspartiet noen spørsmål til departementet, bl.a. for å finne ut hvordan det lå an på kjøretøysiden. Det jeg opplever som bekymringsfullt, er at man ikke har oversikt. Vi spurte om hvor mange vakante stillinger man regnet med å ha ute. Man hadde ikke svar på det. Og når det gjelder avgang – om det finnes ledig politikapasitet ute – har man et anslag på hvor mange som er utenfor yrket, men man vet ikke hva de gjør. Hvis det er det statsråden har tatt tak i gjennom sitt nye prosjekt som skal offentliggjøres på mandag, blir det interessant for oss. Da burde han muligens dele den kunnskapen med Finansdepartementet, slik at svarene til Stortinget blir bedre. Per i dag er de langt fra gode nok. Hvis statsråden ønsker det, kan han få kopi av svarene, så skal han få se hvor tynt det er og hvor lite relevant det er – hvis det skulle være av interesse for han.

Ellers er det jo godt å høre at han ikke trenger flere planer. Statsråden er en handlingens mann, og all annen beskrivelse enn at det går bra, er totalt feil.

Hans Olav Syversen (KrF) [21:42:52]: Det er fristende – og det må være lov – når statsråden begynner å snakke om falsk historiebilde, å utfylle den historien som justisministeren prøver å fortelle. Da bør man også kanskje se litt utover akkurat den sektoren vi nå snakker om.

Hvis vi skal ta for oss den situasjonen som den forrige regjering overtok i – etter Stoltenberg-regjeringen – var det en situasjon hvor norsk økonomi var på full fart nedover.

Bondevik II-regjeringen måtte sørge for at man fikk økonomien på rett kjøel, og det fikk man. Effekten kom etter hvert, noe denne regjeringen til fulle har nytt godt av.

Når denne regjeringen på tre år har fått 135 milliarder kr mer til disposisjon, kan man spørre seg om man mener at justissektoren samlet sett har fått sin del av det. Hvis statsråden ser på sine egne budsjett dokumenter, vil han se at veksten innenfor justissektoren er lavere nå enn det den var under forrige regjering, når man tar samlet budsjett under ett. Man kan harselere over startbevilgninger og hvem som begynte med hva når. Poenget er at man heller ikke kan isolere justispolitikken fra en samlet politisk vurdering av hva som faktisk er mulig innenfor de gitte budsjettene.

Denne regjeringen har kommet til dekket bord, og nå ser vi at når det gjelder den økonomiske politikken, får man utfordringer fra denne regjeringen. Det må en ny regjering svare for, dessverre – ikke dessverre i den forstand, men økonomien blir etter hvert svakere, og det må antakelig først og fremst en ny regjering streve med. Poenget er at man ikke isolerer ett departements budsjett, det er det samlede budsjettet som betyr noe. I den settingen vil jeg påstå at Bondevik II-regjeringens budsjett prioriterte justissektoren i minst like stor grad som Storberget gjør. Han har mer penger til disposisjon, delvis takket være forrige regjeringens innsats.

André Oktay Dahl (H) [21:45:36]: Da var det slutt på feststemningen her i salen, da var vi tilbake der vi har vært en del ganger før. Jeg hadde egentlig ikke tenkt å ta ordet, men når statsråden setter i gang, må jeg nesten gjøre det siden jeg også er en av forslagsstillerne.

Vi skal altså ikke svartmale eller skjønne male den situasjonen som norsk politi er i. Det statsråden gjør nå, er å male nonfigurativ kunst, for det blir ikke mer politi ut av det. Det begynner nå altså å avtegne seg et mønster, hvor statsråden når det kommer til politiet, i motsetning til i alle andre saker begynner å innta den samme strategien i det offentlige rom som sin kollega Brustad fra Hedmark – begynner å skyve andre mennesker foran seg fordi han ikke vil svare på spørsmål om den situasjonen som norsk politi er i.

Når vi først snakker om norsk politi – åremålsstillingen til politidirektøren diskuterte man grundig. Jeg synes det er merkelig at man ved første anledning går bort fra de prinsippene vi diskuterte, og sørger for at den sittende politidirektøren får utvidet åremålet. Intet vondt sagt om den nåværende politidirektøren, men det minner litt om at man har en medarbeider som man har et godt forhold til, som det er praktisk å skyve foran seg når det neste år kommer til å bli synlig hvilken situasjon norsk politi er i, når man skal begynne å konfronteres med at man – som Syversen sa – ikke prioriterer politiet. Og man har ikke bare 135 milliarder kr, men 160 milliarder kr mer til fordeling enn det den forrige regjering hadde, som altså lot den sittende regjeringen komme til dekket bord.

Vi i opposisjonen, og for Høyres del, skal passe oss for å svartmale. Derfor benytter jeg også anledningen igjen til å si at vi har en statsråd som er opptatt av veldig mye og

gjør veldig mye på veldig mange felt. Men det viktigste feltet nå er norsk politi. 2008 skulle være politiets år – det har det blitt, men med motsatt fortegn. Det er jo litt merkelig hvordan vi fra hele politiet land og strand rundt får høre om en situasjon som er stikk i strid med det denne statsråden sier.

Da kan man jo stille spørsmål om de, og vi, tar fullstendig feil, og om statsråden har fullstendig rett. Kanskje kunne han stukket fingeren i jorden og i hvert fall innrømmet at det er noe midt imellom. Da er det verken svartmaling eller skjønne maling, og man begynner faktisk å se konkrete figurer – ikke nonfigurative figurer, men politifolk ute i gatene. Det ville vært en kunstform som denne statsråden kunne vist fremover når budsjettene legges frem.

Thomas Breen (A) [21:48:36]: Jeg skal prøve å holde meg til ett område, nemlig bemanningsbiten.

Syversen sa at vi kom til dekket bord. Ja, det kan godt være i forhold til en del av de store investeringene – det var mange planer som lå klare, og investeringer var startet opp. Men i forhold til bemanningssituasjonen er det ikke slik som Ellingsen sier, at det politiet har skreket mest om, er mer penger. Tvert imot har de skreket om at de ikke får besatt sine vakante stillinger. Det kommer altså fra politileder etter politileder over det ganske land – man får ikke tak i politiutdannede folk.

Et resultat av det var et underforbruk for 2007 på en kvart milliard kroner. Det sier noe om situasjonen i norsk politi. Jeg skulle ønske at politiet hadde brukt mer av de 250 mill. kr på å ansette flere sivile, noe de har begynt å gjøre i større grad. Vi kunne gjerne gjort det mye mer, tror jeg. Det har også en samlet komite pekt på, både i forbindelse med politirollemeldingen og ved flere senere anledninger. Men allikevel er det en beskrivelse av hvordan situasjonen er i forhold til bemanning generelt. Jeg tror ikke norske politiledere, hvis de hadde hatt mulighet til å ansette politiutdannede folk, heller hadde sittet på pengene. Det tror jeg bare ikke. På det området er det et faktum, enten man liker det eller ikke, at det var noe langt annet enn et dekket bord vi kom til. Det kommer vil til å slite med, ikke bare i år og neste år, men i flere år framover.

Da kan vi i hvert fall erkjenne det alle sammen, som vi prøvde i merknads form, når vi ikke bare tok med forrige regjering, men også Stoltenberg I-regjeringen og Bondevik I-regjeringen. Så det har ikke vært et angrep mot Bondevik II-regjeringen hele veien her. Vi har flere ganger, både i merknads form og med statistikkskriving, prøvd å peke på at det her har vært en svikt fra mange. Vi har også erkjent at det ikke var noe rungende skrik fra opposisjonen sist om å øke dette veldig. Men nå i dag er det et faktum, og da kan man heller ikke unnlate å ta det inn over seg, selv om man er i opposisjon.

Dette er bare en invitt til at vi nå for en gangs skyld kan legge denne ballen død for framtiden, og så kan vi konsentrere oss videre om det vi felles kan løfte.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 3. (Votering, se side 3648)

Sak nr. 4 [21:51:05]

Innstilling fra transport- og kommunikasjonskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Per Sandberg, Bård Hoksrud og Arne Sortevik om eventuell implementering av EUs og Rådets direktiv 2006/24/EF («datalagringsdirektivet») i norsk lov (Innst. S. nr. 278 (2007-2008), jf. Dokument nr. 8:88 (2007-2008))

Presidenten: Etter ønske fra transport- og kommunikasjonskomiteen vil presidenten foreslå at taletiden blir begrenset til 5 minutter til hver gruppe og 5 minutter til statsråden.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til fem replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Inge Hallgeir Solli (V) [21:52:10] (fungerende ordfører for saken): Denne saken omhandler en eventuell implementering av EUs og rådets direktiv, datalagringsdirektivet, i norsk lov.

Formålet med EUs datalagringsdirektiv slik det nå foreligger, er å harmonisere de enkelte EU-medlemslands lovgivning knyttet til lagring av data framkommet ved bruk av elektronisk kommunikasjon. Hensikten er å gi justismyndighetene et verktøy for å avdekke, etterforske og rettsforfølge alvorlige kriminelle handlinger.

Direktivet er framsatt under første søyle, med hjemmel i artikkel 95 i EU-traktaten, og er i utgangspunktet EØS-relevant slik det nå foreligger. Direktivet forventes å få rettslige konsekvenser i Norge, da det må gjennomføres endringer i lovgivningen. Disse endringsforslagene må legges fram for Stortinget dersom Regjeringen kommer til den konklusjon at direktivet er EØS-relevant eller på annen måte relevant for vårt samarbeid med EU.

I innstillingen fremmes det forslag av Fremskrittspartiet, som Fremskrittspartiet orienterer om selv.

Venstres anliggende i denne saken er at vi er skeptiske til datalagringsdirektivet slik det nå foreligger. Datalagringsdirektivet reiser en rekke spørsmål hva angår personvernet. En implementering av direktivet vil innebære lagring av opplysninger om folks e-postkontakt, telefonkontakt og Internett-bruk til eventuell bruk for politiet.

Dette bryter med tidligere rettsprinsipper, ettersom kontakt mellom mennesker som ikke er mistenkte for noe, skal lagres i tilfellet de skulle komme under mistanke på et senere tidspunkt. Venstre er skeptisk til en endring av prinsipper som rokker ved enkeltmenneskers frihet til å kunne kommunisere fritt uten å bli overvåket. Dette truer personvernet og kan true yringsfriheten.

Det er imidlertid en del usikkerhet omkring datalagringsdirektivets videre skjebne, som gjør at det etter Venstres mening ikke haster med å legge saken fram for Stortinget.

Irland har gått til søksmål mot EU for å få annullert di-

rektivet. Irland viser til at direktivets begrunnelse er kriminalitetsbekjempelse, og at det ikke kan hjemles i artikkel 95 eller andre bestemmelser i EF-traktaten, som jo knytter direktivet opp mot Norge gjennom EØS-avtalen.

Venstre vil derfor oppfordre Regjeringen til å avvende resultatet av søksmålet fra Irland før man tar stilling til veien videre når det gjelder behandlingen av direktivet. Dommen kan avklare norske myndigheters handlingsrom for å si nei til hele eller deler av direktivet. Direktivet kan også bli annullert.

Går Regjeringen allikevel videre i denne saken med implementering av direktivet slik det foreligger, vil jeg vise til Venstres tidligere forslag om å legge seg på direktivets minimumsramme, som er seks måneders lagringstid.

I innstillingen viser regjeringspartiene kun til statsrådens svarbrev. Jeg er bekymret over at regjeringspartiene ikke er villige til å støtte mindretallets og Venstres merknader i saken og heller velger å forholde seg tause. Jeg vil utfordre regjeringspartiene på hva man egentlig mener i denne saken.

Avslutningsvis vil jeg anmode Stortinget om å støtte komiteens tilråding.

Per Sandberg (FrP) [21:56:28] (komiteens leder): Jeg har i hvert fall registrert at statsråden i dag har uttalt, senest i en NRK-sending, at hun har de samme bekymringene som Fremskrittspartiet. Det er jo en liten framdrift, og det er faktisk et nytt argument for å gå for Fremskrittspartiets forslag, for det er jo ikke noen grunn til at vi ikke skal diskutere dette i et mye bredere omfang i Stortinget før vi eventuelt beslutter å implementere direktivet på en eller annen måte.

Dette datalagringsdirektivet handler jo om mye mer enn samordning og lagring av kommunikasjon. Kanskje er det på tide at Det norske storting tar en bredere debatt om personvernet? Nå er det nedsatt en kommisjon. Jeg synes faktisk at den kommisjonen skal få lov til å gå nærmere inn på direktivet og skape et grunnlag for en bredere debatt om personvernet i sin helhet.

La meg sitere fra Adresseavisen for en tid tilbake:

«Personvernet her i landet har lenge vært under press, noe vi gjentatte ganger har påpekt. I en omfattende kartlegging av personvernet i 47 land kommer Norge dårlig ut. Det er ingen trøst at også Sverige og Danmark i følge rapporten for 2007 preges av en systematisk mangel på sikring av personvernet. Det til tross for at våre to naboland har en grunnlovsfestet beskyttelse, i motsetning til Norge. Vi ligger i bunnsjiktet i Europa og får kritikk på en rekke områder. Det gjelder blant annet et asylsøkerregister, deling av informasjon mellom statlige etater, og utbredt overvåking av finansielle og helsemessige opplysninger.»

Kanskje er det det som også ligger til grunn når Fremskrittspartiet nå har besluttet å være veldig offensiv i forkant av en eventuell implementering av datalagringsdirektivet?

Jeg synes jo også at det er litt interessant å høre på representanten Solli, som i sitt innlegg sier at han ikke ønsker å kommentere Fremskrittspartiets forslag, for det vil

Fremskrittspartiet gjøre selv. Det synes jeg er meget interessant, for Venstres talskvinne på det området har jo tillatt seg å omtale både Fremskrittspartiet og andre i et magasin som heter Liberaleren. Her gjenspeiles det faktisk at Venstre er det partiet som ikke har forstått innholdet, og som ikke har forstått formålet med hvorfor Fremskrittspartiet har fremmet disse forslagene. Men heldigvis er det slik at Fremskrittspartiet slipper å lage tilsvaret til Venstre, som prøver å framstille det som om Fremskrittspartiet overhodet ikke er opptatt av personvern. Liberaleren svarer faktisk Venstre og representanten Tenden selv i et oppslag i dag, der de går så langt som å si at Tendens omtale nærmest er «tendensiøs» når det gjelder personvernet, og at hun ikke har forstått noen ting. Jeg stiller også samme spørsmålet som Liberaleren gjør: Hvis det er slik at man ønsker å avvende saken i forhold til Irland, hvorfor har man da ikke fremmet et forslag om at man skal avvende den? Jeg skal ikke ta oppgaven med å kritisere dem som sitter i posisjon, men når Venstre tillater seg å kritisere i alle retninger – kritisere både forslagsstillere, posisjonen, Arbeiderpartiet og andre for å sitte stille – må i hvert fall Venstre være så ærlig at de handler selv. Venstre driver rett og slett med dobbeltkommunikasjon her og gjør ingenting for å få en offensiv rolle når det gjelder kampen mot direktivet.

Jeg vil fremme de forslag som Fremskrittspartiet står bak, og vil på det sterkeste anbefale både Venstre og andre å stemme for disse forslagene. At saken vedlegges protokollen, betyr i hvert fall at saken forbigås i stillhet. Hvis man ønsker å ta debatten, må man i hvert fall be om at man får en bredere debatt i Stortinget før eventuelle lovforslag måtte komme fra Regjeringen. Hvis det er slik at Regjeringen slår fast at dette er innenfor EØS-avtalen, vil det medføre at vi får mange lovforslag – proposisjoner – til Stortinget som måtte forhandles på forskjellige tidspunkt. Det måtte vært mye bedre å få saken som en helhet, få en samlet debatt og gjort de vedtakene som er nødvendige på alle områdene som direktivet vedrører.

Presidenten: Representanten Per Sandberg har tatt opp de forslag han refererte til.

Trond Helleland (H) [22:01:56]: Det er bra at Fremskrittspartiet nå er utålmodig når det gjelder å drøfte personvernproblemstillingen. Når Høyre velger å ikke støtte forslagene her i dag, er det fordi det nærmest er en ordre til Regjeringen om å legge fram datalagringsdirektivet til debatt før det er avklart om datalagringsdirektivet skal og må implementeres i norsk lov.

Jeg kan minne om at Høyre nettopp har fremmet et ganske bredt og omfattende representantforslag om personvernproblemstillingen, som det vil bli god anledning til å drøfte. Jeg vil i den sammenheng understreke at det er svært mange problemstillinger knyttet til personvernet som man i denne sal kan ta fatt i og drøfte, uavhengig av hvilke direktiv EU til enhver tid utformer.

Med bakgrunn i de forrige debattene som har vært her i salen i kveld, bl.a. det første forslaget om «en sikkerhetskomité i Stortinget», vil jeg peke på at mange av de

problemstillingene som datalagringsdirektivet nå reiser, er en direkte følge av det tragiske som skjedde i USA den 11. september 2001. Noen forsøker jo å gjøre datalagringsdirektivet til et slags EU som storebror, et EU som skal tre personvernmessig tvilsomme saker nedover hodet på Norge. Den diskusjonen vil vi ta når vi får datalagringsdirektivet til debatt, men jeg har lyst til å minne om at veldig mye av det EU gjør på dette området, er en respons på den lovgivningen som USA har gjennomført – Homeland Security Act – og andre lovmessige grep som ble gjort som en følge av terrorangrepene i New York, Washington osv. Her er det en litt mer kompleks bakgrunn for datalagringsdirektivet, som jeg tror det er nødvendig å ha med seg.

Når det er sagt, deler jeg veldig mye av det representanten Sandberg sier om behovet for å gå nøye inn i denne debatten. Jeg er også enig med saksordføreren, som peker på at vi trenger noen avklaringer før vi kan ta fatt på debatten.

Det som imidlertid er riktig, er at det er nedsatt en personvernkommissjon. Jeg synes det er rimelig at den får noe tid til å jobbe, samtidig som Stortinget naturligvis må ta fatt i de enkelte problemstillinger knyttet til personvernet.

Jeg har lyst til å peke på en utfordring som jeg ser, for uavhengig av et datalagringsdirektiv vet vi at det er svært mange personvernømfintlige opplysninger som i dag blir lagret i ulike registre, i ulike etater og i ulike sammenhenger rundt i dette landet. Jeg mener at den problemstillingen i seg selv er viktig, men det er like viktig å diskutere: Hvordan blir disse dataene behandlet? Hva er rutinene for sletting? Og ikke minst: Hvilke ressurser har Datatilsynet til å følge opp den informasjonen som nå flyter rundt i alle mulige systemer? Det meste av det blir jo heldigvis forsvarlig lagret, men vi vet at det er mange dårlige rutiner, og at det er liten kontroll og liten oppfølging med mye av dette.

Når det er sagt, vil Høyre avvende Regjeringens utspill når det gjelder datalagringsdirektivet. Vi regner med at Regjeringen vil komme raskt på banen dersom det er nødvendig å fremme saken for Stortinget. Samtidig vil jeg understreke at det er nødvendig å ha en løpende personverndebatt på mange samfunnsområder der det er ganske store, mørke hull, fordi utviklingen teknologisk har gått så fort at de personvernmessige aspektene ikke har klart å henge med i svingene.

Derfor ser jeg fram til mer substansielle personverndebatter. Det er på mange måter en viktig debatt Fremskrittspartiet drar opp i dag, men det er mer en prosedyredebat om hvordan vi skal behandle et direktiv, som det ennå ikke er avgjort om må behandles i Stortinget.

Jenny Klinge (Sp) [22:06:41]: Det denne saka eigentleg dreier seg om, er spørsmålet om implementering av datalagringsdirektivet skal opp i Stortinget. Det har Regjeringa sagt at det sjølvsagt skal, og slik sett er det ikkje nokon grunn til å dra opp ein stor debatt om dette i dag – eller i kveld, får ein vel heller seie.

Eg meiner at saksordføraren hadde ein del gode syns-

punkt på saka i innlegget sitt. Likevel vil eg kort gjere greie for Senterpartiet sitt prinsipielle standpunkt.

Vi meiner at det ikkje er noko som tilseier at datalagringsdirektivet rører ved konkurransereglane for den indre marknaden, og at det dermed skal vere EØS-relevant. På Nordmøre, og sikkert på mange andre vakre plassar i Noreg, har vi omgrepet «å vere skuggeredd». Det er synd om vi får eit samfunn som blir meir og meir skuggeredd, og der ein går på tå hev heile tida. Vi skal ikkje på nokon måte harselere med frykta for alvorlege terrorangrep og kriminelle handlingar, men Senterpartiet tykkjer kvart land må ha ansvar for og rett til å balansere mellom det å bekjempe kriminalitet på den eine sida og det å ta vare på personvernet og rettstryggleiken til enkeltmennesket på den andre sida.

Statsråd Liv Signe Navarsete [22:08:11]: Forslagsstillarane meiner at datalagringsdirektivet reiser så viktige, uavklarte forhold om personvern og fridomsinnskrenking at direktivet eller tilsvarande ikkje må implementerast i norsk rett utan at saka er lagd fram for Stortinget.

Lat meg fyrst seie at eg er samd i at innhaldet i direktivet reiser viktige prinsipielle spørsmål som bør diskuteras grundig. Personvern er eit av dei. Eg kan forsikre forslagsstillarane om at dersom det skal innførast ei lagringsplikt for tilbydarar av elektronisk kommunikasjon i norsk rett, vil saka sjølv sagt verte lagd fram for Stortinget.

Som det går fram av brevet Samferdsledepartementet har sendt komiteen, er det pr. i dag inga lovbestemt plikt til å lagre data framkomne ved bruk av elektronisk kommunikasjon. Tvert imot oppstiller ekomlova ei sletteplikt for trafikkdata som ikkje vert nytta til fakturerings- eller kommunikasjonsfremål. Ei eventuell implementering av EU sitt datalagringsdirektiv vil krevje endringar i ekomlova, og lovendringa vil måtte verte fremja i ein proposisjon til Stortinget på vanleg måte.

Når det gjeld det sentrale spørsmål om datalagringsdirektivet skal innlemmast i norsk lov, har Regjeringa enno ikkje teke stilling til det, og det er fleire årsaker til dette. For det fyrste er det ikkje avklart om direktivet er EØS-relevant. Me må vurdere om det er slik at innhaldet i direktivet fell innanfor det saklege verkeområdet til EØS-avtalen eller ikkje. EU har vedteke direktivet med heimel i artikkel 95 og innanfor det indre marknadssamarbeidet, noko som indikerer at EU vil vurdere direktivet som EØS-relevant. Men Irland har fremja sak for EF-domstolen med påstand om at direktivet er heimla i feil artikkel. Hovudargumentet til Irland er at direktivet sitt hovudformål er nedkjemping av alvorleg kriminalitet, og at det har lite med regulering av den indre marknaden å gjere. Dersom Irland skulle vinne fram, vil direktivet vere ugyldig. Mykje talar for at me i Noreg derfor bør vente med å ta endeleg stilling til EØS-relevansen til dom har falle. For det andre er heile problematikken i samband med innføring av ei lagringsplikt for data knytt til elektronisk kommunikasjon utfordrande. Det er fleire omsyn og delvis motstridande interesser som skal balanserast når ein skal vurdere ei lagringsplikt.

I forhold til datalagringsdirektivet er det i hovudsak tre

omsyn som må vurderast: For det fyrste er det omsynet til personvernet. Det andre omsynet er behovet justissektoren har for betre verktøy for å nedkjempje kriminalitet. Det tredje omsynet er konkurransen innanfor marknaden for elektronisk kommunikasjon.

I samanheng med dette Dokument nr. 8-forslaget er det særleg personvernet som er vektlagt. Representantane frå Framstegspartiet viser til at det har vore og er stor debatt om direktivet i Noreg, og at debatten i hovudsak er knytt til personvernomsyn. Det er viktig for meg å understreke at det er ein debatt som eg og resten av Regjeringa ynskjer velkommen, for den debatten er viktig.

Dersom me implementerer datalagringsdirektivet i norsk rett, vil det medføre at store mengder personleg informasjon om oss alle skal registrerast og lagrast over relativt lang tid. Dei aller fleste av oss er aldri i politiet sitt søkjelys, og eg ser heilt klart at innføringa av ei lagringsplikt, slik det her er snakk om, set personvernet under press. Sjølv om desse data skal lagrast under strenge vilkår for informasjonstryggleik, har eg stor forståing for skepsisen knytt til at ei større mengd data om kommunikasjonen vår skal lagrast og ikkje slettast etter at fakturering er utført. Det er heilt klart at presset mot personvernet talar mot innføring av ei generell lagringsplikt.

Politiet har på den andre sida gitt uttrykk for at elektroniske prov i mange tilfelle vil kunne vere avgjerande for oppklaringa av alvorleg kriminalitet. Dette behovet vil, dersom direktivet er EØS-relevant, måtte avvegast mot det trugsålet ei eventuell lagring medfører for personvernet til den enkelte.

Eg skal ikkje gå nærare inn på denne diskusjonen no, for Regjeringa skal om kort tid ta stilling til den vidare prosessen med datalagringsdirektivet. Eg vil berre avslutte med å understreke at me tek personvernet svært alvorleg i denne saka, slik som me gjer på andre område innanfor samferdslesektoren.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Per Sandberg (FrP) [22:12:40]: Jeg er veldig glad for at statsråden avslutningsvis slår fast at en er meget opp-tatt av personvernet, men jeg tillater meg å si at samtlige partier kanskje burde hatt et større fokus på det, særlig i fortiden.

Men nå er det kanskje på tide at vi setter oss ned alle sammen, tverrpolitisk, og har det sterkere i fokus.

Det det handler om her fra Fremskrittspartiets side, er å være litt proaktiv i forhold til direktivet som ligger der. Jeg blir litt overrasket over at Senterpartiet skal avvente en situasjon i andre land for å ha meninger om direktivet som ligger der. Det er derfor Fremskrittspartiet nå utfordrer: Kan ikke vi som selvstendig nasjon ta et standpunkt og ha en vurdering av direktivet slik som det foreligger nå, for å signalisere til EU hvorvidt vi mener at det er innenfor eller utenfor EØS-avtalen? Det er jo det Fremskrittspartiet i stor grad etterlyser her. Kan vi ikke få en debatt raskest mulig, slik at vi kan signalisere umiddelbart til EU hvorvidt vi er enig i at dette er innenfor eller utenfor EØS-avtalen?

Statsråd Liv Signe Navarsete [22:13:49]: Jenny Klinge har vel gjort greitt greie for Senterpartiet sitt syn i saka. I mitt innlegg gjorde eg greie for Regjeringa sitt syn i saka, som ein regjeringsmedlem skal gjere. I Regjeringa er det slik at ein vurderer både pro et contra, og det er òg eit spørsmål om å avvente resultatet for Irland. I dag har eg fått overlevert ei utgreiing utført av Finn Arnesen og Fredrik Sejerstedt, våre fremste EØS-juristar, som peiker på at det er heilt legitimt å avvente resultatet av retts-saka Irland har reist mot direktivet, før ein tek stilling til om det skal takast inn i avtalen. Dette vil òg bety at me slepp å gå mange rundar med EU, som me elles må. Her går det altså ei sak som vil avklare dette for oss på ein ryddig måte. Så må Noreg etterpå ta stilling til om me, uavhengig av det, vil innføre direktivet.

Per Sandberg (FrP) [22:14:55]: La meg stille et spørsmål til Regjeringen via statsråden, for jeg har også nettopp fått denne utgreiingen. Jeg synes det er meget interessant, for rapporten sier ikke bare det at en kan avvente. Rapporten konkluderer med fire punkter til, og de er vel så interessante. Her sies det nærmest at det kanskje ikke vil få noen politiske konsekvenser dersom vi allerede nå slår fast at dette direktivet ligger utenfor EØS-avtalen. De sier faktisk også at hvis den norske regjeringen skal konkludere med at dette er innenfor eller utenfor, så spiller det ingen rolle politisk, for vi vil få stor frihet til å tilpasse oss direktivet, uavhengig av hvilken konklusjon Regjeringen måtte falle ned på.

Det styrker jo bare behovet for at vi bør ta debatten nå, og at Stortinget bør få delta i debatten, slik at Regjeringen kan fatte riktige vedtak som blir proaktive i forhold til at direktivet ligger der allerede.

Statsråd Liv Signe Navarsete [22:16:02]: Regjeringa har då ikkje drøfta denne saka, men har på trappene å ha ein grei diskusjon om dette. Mi haldning er at me bør avvente Irland sin prosess. Det er eg rimeleg open på. Eg meiner det er viktig å få avklart på ein ryddig måte om direktivet er EØS-relevant, før me går vidare i saka.

Så må me sjølsagt uavhengig av det òg vurdere om delar av dette uansett er relevant for Noreg. Men det er jo viktig å tenkje igjennom at dei aller fleste av oss er lovlige menneske, og ulempa for dei av oss må vegast opp imot behovet politiet vil ha for å få desse opplysningane.

Så er det slik at med moderne kommunikasjon, skype og IP-telefoni, kan ein vel òg bruke desse utan at det kan verte lett å spore, uavhengig av om me innfører direktivet eller ikkje.

Arne Sortevisk (FrP) [22:17:11]: Statsråden har understreket at direktivet utfordrer personvernet i Norge. Da er det også slik at tingenes rekkefølge ikke er likegyldig. Hvis man havner i en situasjon hvor man velger å tilpasse seg dette, er spesielt rekkefølgen i forhold til Personvernkommissjonens rapport viktig.

Kan statsråden forsikre oss om at vi får Personvernkommissjonens rapport om personvern til bred debatt i

Stortinget før noe skjer i forhold til en mulig innpassing av EU-direktivet i Norge?

Statsråd Liv Signe Navarsete [22:17:55]: I og med at Regjeringa enno ikkje har teke endeleg stilling til korleis datadirektivet skal handsamast, er det vanskeleg for meg i dag å stadfeste tidsperspektivet og i kva rekkjefølgje sakene vil kome. Det er heller ikkje denne statsråden som sit med Personvernkommissjonen sin rapport, så eg vil ikkje uttale meg på vegner av andre medlemmer av Regjeringa. Det får vedkomande sjølv gjere.

Eg må berre be om å få kome tilbake til Stortinget når Regjeringa har teke sine drøftingar om dette.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Bård Hoksrud (FrP) [22:18:52]: Dette er en kjemviktig debatt. Den handler om personvernet til den enkelte. Den handler om hvilke inngrep det offentlige kan gjøre, og hvilke inngrep man vil gjøre overfor den enkelte personvern. Så jeg synes det hadde vært bra om vi hadde fått en skikkelig lang, ordentlig, god og grundig debatt om dette. Det er nettopp det man nå ønsker med forslaget fra Fremskrittspartiet.

Så har jeg lyst til å si at jeg opplever det slik at alle i salen er enige. Alle her er faktisk enige om at dette er en viktig sak. Dette er noe man ønsker å se på, og dette er noe man vil vurdere. Alle er egentlig enig i Fremskrittspartiets forslag, men de kan bare ikke stemme for forslaget i dag. Vi skal komme tilbake, vi skal vurdere alle tingene, men vi kan altså ikke støtte opp om forslaget.

I forrige sak hadde vi en statsråd som sa at det var nok av planer, han ønsket handling. Det er nettopp det Fremskrittspartiet ønsker med å få denne saken behandlet i Stortinget i dag. Vi hadde håpet at vi hadde fått flertall. Vi ønsker handling. Datalagringsdirektivet ligger der. Vi vet hva som ligger i forslaget til datalagringsdirektivet. Men da er det jo viktig at vi – hvis man mener noe annet enn det som ligger i direktivet – kommer tidlig på banen, er proaktive og tar de utfordringene som ligger i forslaget til datalagringsdirektivet.

Jeg lurer egentlig litt på hva det er Høyre er så veldig redd for? Representanten Helleland var veldig enig i det som står i forslaget. Han var enig i mye av det som står i mindretallsforslaget, men han kunne altså ikke støtte forslaget. Er det fordi man er litt redd for hva konsekvensen er i forhold til EU? Er det det som er bekymringen? Eller hva er det egentlig som er Høyres bekymring, og som gjør at de ikke kan støtte opp om Fremskrittspartiets forslag? Det er jo ikke slik at dette forslaget er problematisk i det hele tatt. Dette forslaget er jo slik at dersom man skulle vedta endringer som påvirker personvernet, ønsker man å få en sak om det tilbake til Stortinget. Det er det som ligger i punkt II i forslaget. Før Personvernkommissjonens rapport kommer og har vært behandlet i Stortinget, ber man om at det blir framlagt en egen sak dersom deler av EUs datalagringsdirektiv skal implementeres.

Men jeg har lyst til å være positiv. Jeg synes det stort sett er bare positive signaler som kommer. Men det er også litt synd at selv om man er helt enige, kan man ikke støtte opp om og stemme for det gode forslaget som ligger der, som vil være i tråd med intensjonene og det som alle har sagt fra denne talerstol i denne saken.

Arne Sortevik (FrP) [22:22:00]: Jeg skal også konstatere at det er positive ting her når vi i dag behandler saken. For det første er det kommet en juridisk betenkning fra de fremste ekspertene vi har på EU- og EØS-rett, som viser at i forhold til det som er fremvist før, har vi et betydelig handlingsrom. Det andre vi registrerer med tilfredshet, er at det er betydelig skepsis til og bekymring, i alle fall fra denne statsråden, over direktivet. Det er bra. Så håper vi at Regjeringens berørte statsråder parer beina og sørger for en enhetlig holdning til at Stortinget får en grundig behandling av personvern før vi gjør noe annet.

Folk flest er faktisk opptatt av dette. Derfor har vi vist i innstillingen, og jeg viser igjen, til den personvernundersøkelsen som Datatilsynet har gjort i 2008, altså i år, som viser at mange har hørt om direktivet, mange synes det er ugreit med lang lagringstid også av nye data som det ikke er lagring av i dag, og mange er engstelige for at informasjonen som det i direktivet er snakk om skal lagres, vil bli misbrukt. Folk er altså opptatt av personvern helt generelt, og de er også spesifikt opptatt av og bekymret over datalagringsdirektivet.

Fremskrittspartiet avviser at EUs ønske om å spillevende uskyldighetsprinsippet, det å innføre en ordning der alle betraktes som potensielle lovbrøtere, skal innføres i Norge. Vi avviser EUs ønske om å mistenkeliggjøre egen befolkning. Vi avviser at frykt skal brukes som redskap for å styre mer av enkeltmenneskenes liv. Vi legger stor vekt på at innbyggerne i en rettsstat skal ha rett til å holde noe for seg selv, og at heller ikke politi eller andre offentlige myndigheter skal ha rett til å lete hvor som helst etter hva som helst når som helst. Vi mener personvernet i en rettsstat skal og må ha sterkt vern. Det er ikke tvil om at dette vernet har vært og er under sterkt angrep. Derfor har alle partiene på Stortinget sluttet opp om opprettelsen av personvernkommissjonen. Men det blir på mange måter underlig, for ikke å si meningsløst, hvis vi skal gå videre og angripe personvernet uten at vi først gjør opp status og får bredt behandlet personvernkommissjonens innstilling i en egen melding til Stortinget.

Trond Helleland (H) [22:25:03]: Representanten Hoksrud lurte på hva representanten Helleland var redd for. Representanten Helleland er ikke redd for noen ting. Han ønsker bare å følge normal saksprosedyre i forholdet mellom storting og regjering. Når statsråden så klart har forsikret at hun ønsker å legge denne saken fram for Stortinget dersom den er relevant, slår jeg meg til ro med det og tar gladelig den brede og fulle debatt dersom det skulle skje.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 4. (Votering, se side 3649)

Sak nr. 5 [22:25:35]

Innstilling fra transport- og kommunikasjonskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Per Sandberg, Arne Sortevik, Ulf Leirstein, Hans Frode Kielland Asmyhr og Bård Hoksrud om en samlet plan for fullføring av utbyggingen av E18 Vinterbro i Akershus-Riksgrensen med avklart statlig finansiering (Innst. S. nr. 279 (2007-2008), jf. Dokument nr. 8:110 (2007-2008))

Presidenten: Etter ønske fra transport- og kommunikasjonskomiteen vil presidenten foreslå at taletiden blir begrenset til 5 minutter til hver gruppe og 5 minutter til statsråden.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til fem replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen innenfor den fordelte taletid, og at de som ber om ordet utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Jan Sahl (KrF) [22:26:38] (ordfører for saken): I representantforslag nr. 110 for 2007-2008 fremmes forslag om at Regjeringen, så snart det er praktisk mulig, legger fram plan for en samlet og fullført utbygging av E18 fra Vinterbro i Akershus til riksgrensen. Det fremmes også forslag om at prosjektet må omfatte full statlig finansiering.

Flertallet i komiteen ser behovet for en rasjonell framdrift i arbeidet med å ruste opp denne strekningen, men det samme flertallet, alle unntatt Fremskrittspartiet, mener denne saken må ses i sammenheng med behandlingen av Nasjonal transportplan 2010–2019, slik at utbyggingen kan ses i sammenheng med øvrige satsinger. Flertallet foreslår derfor at forslaget vedlegges protokollen. Fremskrittspartiet fremmer forslag i tråd med representantforslaget, og jeg forutsetter at partiet selv redegjør for sitt syn.

En samlet opposisjon ber Regjeringen legge fram en sak om Offentlig Privat Samarbeid i samferdselssektoren. Jeg vil gå nærmere inn på dette. Som det framgår av merknadene, mener opposisjonen at det er uheldig at store sammenhengende veiprosjekt i Norge bygges ut stykkevis og delt. Opposisjonen mener dette er en svært urasjonell og fordyrende måte å bygge veier på. På bakgrunn av de erfaringer en har med OPS så langt, mener opposisjonen at en burde tilstrebe løsninger som i sterkere grad gir byggherre mulighet til å utnytte materiell, arbeidskraft og finansielle ressurser mer optimalt. Opposisjonen har også merket seg evalueringsrapporten fra Transportøkonomisk institutt vedrørende OPS-modellen. Opposisjonen ber derfor Regjeringen legge fram en sak om OPS og eventuell annen utradisjonell prosjektfinansiering på grunnlag av rapporten fra Transportøkonomisk institutt.

Før jeg går videre, tar jeg opp det forslaget som vi er medforslagsstiller til.

Som sagt er Kristelig Folkeparti enig med komiteens flertall når det gjelder den konkrete saken som tas opp i representantforslaget – den bør behandles i for-

bindelse med Nasjonal transportplan. Men på vegne av Kristelig Folkeparti vil jeg kommentere litt utover dette enkeltprosjektet.

Når Kristelig Folkeparti, sammen med resten av opposisjonen, etterlyser alternative finansieringsformer og utradisjonelle organiseringsformer, som f.eks. prosjektfinansiering og OPS, er det fordi vi i Kristelig Folkeparti mener det trengs nye grep for bedre samferdsel. Det trengs et løft for samferdsel i Norge! Sektoren lir under manglende ressurser og uforutsigbare rammevilkår. Resultatet er dårlige veier, sviktende kollektivtilbud og påbegynte utbygginger som ikke blir fullført. Det går ut over både næringsliv og enkeltmennesker, og Kristelig Folkeparti tar dette på alvor.

Kristelig Folkeparti har mål om et effektivt, tilgjengelig, sikkert og miljøvennlig transportsystem som fremmer regional utvikling. Det krever nye grep.

Finansieringen må være langsiktig og forutsigbar. I dag er både investering og vedlikehold prisgitt prioriteringene i de årlige statsbudsjettene. Det gir for dårlig forutsigbarhet for prosjekt som går over lang tid. Avbrudd i utbygginger som følge av omprioriteringer på de årlige statsbudsjettene er lite effektivt, og irriterende for folk som rammes. Kristelig Folkeparti vil ha et finansieringssystem hvor planlagte og påbegynte prosjekter i større grad kan gjennomføres i sammenheng. Derfor er det nødvendig å legge til rette for nye finansieringsmuligheter, slik at investeringstakten på både vei og bane kan økes.

Det er også nødvendig å foreta mer strukturelle grep når det gjelder organiseringen av etatene. Jernbaneverket, Statens vegvesen og Kystverket bør gis større handlefrihet til å løse sine oppgaver. Samferdselsetatene bør ha samme mulighet som en privat utbygger til å gjennomføre prosjekter på en effektiv måte, ved at man gjør Jernbaneverket, Statens vegvesen og Kystverket til statsforetak.

I tillegg mener Kristelig Folkeparti at det må etableres en ordning der staten stiller lånemidler til disposisjon for samferdselsprosjekter. Betjeningen av lånene må skje i form av bevilgninger over statsbudsjettet og gjennom andre finansieringsformer.

Til slutt: Det er på tide å få gjort noe med det store etterslepet på vedlikehold på både vei og bane. Når det gjelder nye utbyggingsprosjekter, må vi i langt større grad sørge for at utbygginger kan gjøres i sammenheng. Jeg ser derfor fram til behandlingen av Nasjonal transportplan der også dette prosjektet skal få sin viktige behandling.

Presidenten: Representanten Jan Sahl har tatt opp det forslaget som han refererte til.

Bård Hoksrud (FrP) [22:31:31]: Strekningen fra Vinterbro i Akershus til riksgrensen mot Sverige er et av landets mest omtalte prosjekter, i hvert fall når det gjelder lovnader om opprustning og utbygging.

Dessverre er det ikke slik at det blir bygd noen nye veier på løfter. Nei, skal man få bygd vei, må det følge med penger som sørger for at veiene faktisk kommer. Altfor lenge har denne veien, som så mange andre viktige stamveier i dette landet, lidd under hylling i festtaler, håp ved at de

tas med i handlingsprogrammer, men skuffelse over aldri å få tildelt midler som muliggjør realisering av festtalene – uforpliktende festtaler som gjerne kommer i valgår og vises på tv.

I denne saken er det ikke tvil om at alle lovnadene står i sterk kontrast til den framdriften prosjektet har hatt så langt, ikke minst i forhold til prosjektets videre framdrift.

I januar 2008 holdt prosjektet på å stoppe opp fordi det manglet bevilgninger for å sikre fortsatt framdrift i utbyggingen. For å få fullført utbyggingen mangler det ca. 1,2 milliarder kr. En framskynding av utbyggingen vil ha svært positive ringvirkninger for privatpersoner som bruker veien, men ikke minst for næringslivet og transportnæringen vil en helhetlig og framskyndet utbygging være svært viktig.

Så langt har utbyggingen av strekningen vært avhengig av de årlige bevilgningene. Dette har innebåret at det har tatt lang tid og sannsynligvis også medført ekstrautgifter, fordi man ikke har kunnet sørge for kontinuerlig og effektiv framdrift i utbyggingen.

Fremskrittspartiet vil peke på at å bygge ut veiprojekter stykkevis og delt er en svært lite effektiv måte å bygge ut på, slik vi også har vist til i vårt tidligere forslag om å planlegge, prosjektere og bygge ut hele strekningen på E6 mellom Gardermoen og Otta under ett med full statlig finansiering. Det forslaget stod vi dessverre også den gang alene om.

Vi er svært skuffet over at flertallet, på tross av alle løfter over lang tid, sitter så passive i forhold til å få opp farten og ikke kan være med og sørge for å sikre full utbygging av nasjonalt viktige strekninger på stamveinettet, og at det blir gjort umiddelbart der det ligger til rette for dette.

Utbyggingen av strekningen Vinterbro i Akershus til riksgrensen mot Sverige må bygges ut som et helhetlig og samlet prosjekt med full statlig finansiering. Det finnes ikke motargumenter mot dette som kan tillegges vekt. Fremskrittspartiet vil også peke på at ca. 25 pst. av all landveistraffikk ut og inn av landet benytter seg av denne strekningen. For oss i Fremskrittspartiet er det viktig at man får etablert løsninger som sikrer forutsigbare rammer, som igjen sikrer rask og helhetlig utbygging av veiprojekter.

Det pågår diskusjon om justerte og nye finansieringsformer innenfor samferdselssektoren for å skaffe penger til flere prosjekter og raskere utbygging – og på en måte som gir avklart og forutsigbar finansiering. En mulighet er å etablere et eget statsselskap, slik representanten Sorte- vik spurte samferdselsministeren om nylig, og hvor svaret slo ettertrykkelig fast at det ikke er regler som er til hinder for å opprette et statlig aksjeselskap som skal ha ansvaret for å gjennomføre byggingen av et prosjekt samt lånefinansiere denne byggingen.

Utbygging av effektive, sikre og miljøvennlige veier har vist seg svært lønnsomt å investere i, og en framskynding med en helhetlig og kontinuerlig ferdigstilling av utbyggingen vil derfor være svært lønnsom. Dette vil realisere de positive effektene for vekst og verdiskaping langt raskere enn dagens bevilgninger muliggjør.

Vi befinner oss i en situasjon hvor vi går mot tidenes

største overskudd på statsbudsjettet. Hundrevis av milliarder kroner ruller i løpet av året inn på den norske statskonto og plasseres i utenlandske verdipapirer. I Norge er det nå bekreftet at det er en økende kapasitet i anleggsbransjen til å trappe opp gjennomføringen av veiprojekter. Det mangler i størrelsesordenen 1,2 milliarder kr for å fullføre hele strekningen fra hovedstaden til svenskegrensen som effektiv, sikker og miljøvennlig vei. Fremskrittspartiet vil ikke bruke opp disse pengene. Fremskrittspartiet vil tvert imot investere dem i lønnsomhet, framkommelighet og sikkerhet for liv og helse til en avkastning som etter vårt syn langt overgår alternative plasseringer. Behovet finnes, kapasiteten finnes, og midlene er klare. Bare viljen til å bygge infrastruktur mangler.

Jeg håper flertallet i denne sal i dag støtter Fremskrittspartiets forslag i saken. Jeg tar herved opp dette.

Presidenten: Representanten Bård Hoksrud har tatt opp det forslaget han refererte til.

Statsråd Liv Signe Navarsete [22:36:25]: I Dokument nr. 8-forslaget vert det bede om at Regjeringa, så snart det er praktisk mogleg, legg fram plan for ei samla og fullført utbygging av E18 Vinterbro i Akershus–Riksgrensa/Ørje, og med full statleg finansiering. Eit fleirtal i komiteen meiner at realitetane i dette Dokument nr. 8-forslaget skal behandlast som del av stortingsbehandlinga av komande NTP. Det er eg nøgd med.

Gjennom behandlinga av St.prp. nr. 79 for 2006-2007 slutta Stortinget seg til eit revidert opplegg for slutføring av Østfoldpakka. Opplegget har gjort det mogleg å framskande prosjektet Krosby–Knapstad. Arbeida starta i 2007, og prosjektet vil vere ferdig i 2010. I NTP var det lagt opp til ferdigstilling av prosjektet fyrst etter 2015.

Stortingsmeldinga om Nasjonal transportplan for perioden 2010–2019 vil etter planen verte lagd fram mot slutten av året. Investeringsplanar i perioden vil stå sentralt i meldinga.

Regjeringa tek sikte på at investeringsrammer for vidare utbygging av E18 gjennom Østfold skal omtalast i transportmeldinga, på lik linje med andre viktige tiltak og prosjekt på stamvegnettet. Nasjonal transportplan er nettopp høvet til å vurdere ulike strekningar og prioritere dei viktigaste for utbygging i den komande tiårsperioden.

Medlemene frå Framstegspartiet, Høgre, Kristeleg Folkeparti og Venstre gjer framlegg om at det snarast vert lagt fram ei sak om offentleg privat samarbeid, OPS, i samferdslesektoren på grunnlag av evalueringsrapporten frå Transportøkonomisk institutt. I St.prp. nr. 1 for 2007-2008 er det varsla at Regjeringa vil leggje fram for Stortinget på eigna måte si vurdering av om og eventuelt på kva måte slike ordningar skal nyttast i framtida. Eg ser det som naturleg at dette blir ein del av Nasjonal transportplan.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Leirstein (FrP) [22:38:27]: Jeg registrerer at samferdselsministeren ser det som naturleg at de resterende parsellene skal vurderes i forbindelse med Nasjonal trans-

portplan, som det også heter i innstillingen. Det slutter altså samferdselsministeren seg til.

Før valget i 2005 var det sterk fokusering spesielt i Indre Østfold og i media på om ikke denne veien faktisk burde bli ferdigstilt i denne perioden vi nå er inne i. I 2005 skrev statsrådens partileder, Åslaug Haga, sammen med førstekandidaten fra Østfold Senterparti en garanti i lokalavisen om at hvis Senterpartiet fikk makt, skulle Senterpartiet sørge for at hele veistrekningen var ferdigstilt i inneværende periode. Mener ministeren at man har oppfylt de valgløftene som Senterpartiet faktisk har gitt befolkningen i Indre Østfold, og er hun komfortabel med det resultatet vi har så langt, som altså er mangel på resultater?

Statsråd Liv Signe Navarsete [22:39:19]: Dersom folk i Østfold og resten av landet hadde gitt Senterpartiet så mange stemmer at vi hadde hatt fleirtal i denne salen, kunne ein stilt det spørsmålet. Det har me ikkje.

Me har òg ei kostnadsutvikling i sektoren som har gjort at mange prosjekt, ikkje berre E18, måtte forskyvast i tid uavhengig av dei rammor som Regjeringa har stilt til disposisjon, og som langt overstig det den førre regjeringa, men ikkje fleirtalet i denne salen, trudde under behandlinga av Nasjonal transportplan. Det vart frå den førre regjeringa harselert sterkt med at ein auka rammene. Det vart kalla luftslott og monopolpengar, men me har altså innfridd. Denne regjeringa har gitt samferdsle eit lyft, òg samferdsle i Østfold, etter ein svært god dialog med fylkesordføraren og det politiske fleirtalet. Det er eg ganske stolt av. Så får me jobbe vidare ut frå det.

Jan Sahl (KrF) [22:40:29]: Fra Kristelig Folkepartis side har vi flere ganger fra denne talerstolen gitt ros til samferdselsministeren for å være offensiv og for å legge sin ære i å oppfylle de løftene som er gitt om bevilgninger i Nasjonal transportplan. Det ser det ut som ministeren kanskje kan komme i mål med.

Så ser vi allikevel at av ulike årsaker må prosjekter stanses, man må ha nye kostnadsvurderinger, og man må ta ned maskiner og senere starte på nytt igjen. Et slikt prosjekt har vi i Finnmark, der man nå må stanse opp fordi man ikke har penger til å gå videre.

Jeg skjønner at ministeren vil komme tilbake til dette i forbindelse med behandling av Nasjonal transportplan, men jeg vil likevel spørre: Ser samferdselsministeren behovet for å prøve ut noen nye finansieringsformer for å unngå en fordyrende stans hvis det ikke er nødvendig?

Statsråd Liv Signe Navarsete [22:41:34]: Det viktige for å unngå stans er at budsjetttrammene er høge nok. Om ikkje eg har lese feil, hadde Kristeleg Folkeparti i sitt alternative budsjett for 2008 kutta 130 mill. kr i vedlikehald av riksvegar og 50 mill. kr i investeringar på riksvegar. Då synest eg at det er ganske freidig av Kristeleg Folkeparti å hevde at dei ynskjer eit lyft på samferdsle. Det hjelper ikkje å kome med finurlege låneordningar om ein samtidig kuttar på det ordinære budsjettet. Det denne regjeringa har gjort, er å skape ei føreseieleg utvikling på samferdsle ved å gi eit lyft gjennom å auke budsjetttrammene. Det

er varige ordningar. Ei låneordning til eit enkelt prosjekt vil vere ei ordning som er knytt til det enkelte prosjektet, og som dermed fell vekk etterpå. Regjeringas politikk er å auke ramma. Det håpar eg me skal fortsetje å gjere. Det er ein betre veg å gå.

Bård Hoksrud (FrP) [22:42:48]: Jeg registrerer at statsråden mener at man ikke kan stole på en senterpartileder med mindre Senterpartiet får 50 pst. av stemmene.

Jeg synes det er litt interessant, fordi partilederen i Arbeiderpartiet, statsministeren, også var i Østfold med nesten det samme oppslaget som statsråden. Statsministeren sa det var viktig å ha skikkelig framdrift, og at det var kontinuitet i prosjektene. Jeg tror vel ikke at de som har vært opptatt av å gjøre noe med E18 gjennom Østfold, har opplevd at det har vært forutsigbarhet. Statsråden var veldig opptatt av forutsigbarhet og rammebetingelser, at det måtte være forutsigbarhet der. Jeg er ikke sikker på om man føler at alt har vært forutsigbart, og at det har vært kontinuitet. På grunn av kriser som har oppstått, har man klart å finne og skrape sammen noen ekstra penger, men det er nå tre parseller til ca. 1,2 milliarder kr som gjenstår. Er det da slik at det ikke holder med en statsminister og partileder for det største partiet i regjering, og en statsråd fra det samme partiet som partileder Haga som samferdselsminister, for å klare å oppfylle valgloftene fra de to partiene?

Statsråd Liv Signe Navarsete [22:43:55]: Denne regjeringa har gjort mykje meir for samferdsla i dette landet enn noka anna regjering har gjort på uminnelege tider. Ein må i alle fall minst tilbake til Opseth si tid for å finne tilsvarende lyft på samferdslektoren.

Framstegspartiet har definitivt ikkje bidrege i dei åra dei hadde budsjettssamarbeid og var med og hadde avgjerande innflytelse på budsjettet i dette landet, så eg synest det er freidig av opposisjonen å køyre det løpet ein gjer. Framstegspartiet veit at forslaget i dag er eit demonstrasjonsforslag. Ein veit før ein fremjar det at dette får ein ikkje fleirtal for fordi, heldigvis, det i denne salen er eit ryddig fleirtal som held seg til at me skal ha ein Nasjonal transportplan, og at prioriteringane må kome der. Det vil dei gjere, og då vil denne viktige vegen verte prioritert. Eg vil òg seie at årsaka til at vegen har vorte sett litt tilbake, handlar om at heile Østfold har stått samla om at E6 har vore den viktigaste vegen. E6 blir ferdig i 2009.

Ulf Leirstein (FrP) [22:45:06]: Jeg skulle gjerne ta en debatt om hva som er freidig, men jeg tror innbyggerne og næringslivet i indre og store deler av Østfold opplever at det er statsrådets parti og regjeringsapparatet som faktisk er meget freidig. De kom med klare valglofter, og så klarer de å gjøre sitt ytterste for å løpe fra dem.

Jeg registrerte at statsrådets svar på min første replikk om hvordan Senterpartiet hadde tenkt å følge opp valgloftene, var at Senterpartiet ikke hadde rent flertall. Betyr det med andre ord at det er Arbeiderpartiet og SV, som Senterpartiet deltar i regjering med, som holder igjen? Vil ikke de ha den framdriften som Senterpartiet gikk til valg på

– en framdrift som Senterpartiet tydeligvis ikke får flertall for i Regjeringen? Bekrefter faktisk statsråden at dette er en ensom kamp for Senterpartiet i regjeringskontorene, mens Arbeiderpartiet og SV stritter imot de nødvendige midlene til å ferdigstille E18?

Statsråd Liv Signe Navarsete [22:45:55]: Når eg vert konfrontert med reine vallofte frå Senterpartiet, står dei for Senterpartiets rekning, og vi jobbar det vi kan, for å innfri dei.

Eg er veldig godt fornøgd med at vi har greidd å finne dei løysingane me har gjort, både for E6, som straks vert ferdig, og som har vore fyrste prioritet i Østfold, og for E18. I motsetnad til andre fylke som ikkje får rusta opp nokon av sine stamvegar gjennom fylket, synest eg faktisk at Østfold har fått bra løysingar og bra utteljing. Det betyr ikkje at me er fornøgde før me har gjort ferdig E18.

Eg har òg veldig god kontakt med min svenske kollega. Vi jobbar også for å få gjort noko med vegen på den andre sida, òg for E6, som kanskje er den vegen der det faktisk står mest igjen frå den svenske regjeringas side.

Me har sterkt fokus på vegen. Me jobbar utrøyttelig uavhengig av kritikk, og kjem til å oppnå resultat som òg innbyggjarane i Østfold vil verte fornøgde med.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk. De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Ulf Leirstein (FrP) [22:47:19]: Når vi i dag diskuterer et forslag fra Fremskrittspartiet om å få fortgang i finansieringen og få ferdigstilt E18, er ikke dette et demonstrasjonsforslag, som statsråden i et tidligere replikkordskifte var inne på, tvert imot. Det er viktig at vi som folkevalgte på Stortinget faktisk prøver å følge opp de loftene vi gikk til valg på.

Jeg er helt overbevist om at befolkningen i indre Østfold er ganske lei av alle de brutte valgloftene vi har sett. Vi har registrert at statsministeren og samferdselsministeren var i Indre Østfold rett før valget for noen måneder siden. Dagens regjeringspartier kom før valget i 2005 med klare løfter. Men det befolkningen og næringslivet i Indre Østfold sitter igjen med, er flere parseller som ikke er ferdige, og som man ikke har noen garanti for blir ferdigstilt i tråd med planen. Det er vi rimelig sikre på at de ikke blir. I tillegg vil dette nå bli skjøvet inn i neste Nasjonal transportplan. Vi vet altså ikke hva som vil skje med resten av utbyggingen.

Dette er egentlig ikke en Østfold-sak. Derfor er det litt trist at det kanskje er Østfold-representanter som må vise det største engasjementet her. Dette er en av de viktigste veistrekningene for AS Norge. For næringsliv og befolkning er dette en utrolig viktig veistrekning. Jeg går ut fra at alle er klar over det, siden man har fått så mange valglofter. Det finnes vel nesten ikke en veistrekning i dette landet som gjennom media og diverse utspill fra alle typer politikere, har fått flere valglofter om ferdigstillelse. Man har sågar kommet med skriftlige garantier til lokalavisen Smaalenenes Avis,

men disse garantiene har tydeligvis ikke betydd noe som helst.

Så snakker man om at man må finne andre alternative finansieringsmåter. Man driver stadig utpressing av lokalpolitikere, slik at de skal tyne bilistene enda mer for bompenger. Dette gjør man altså i verdens rikeste land. Bare i år kommer vi mest sannsynlig til å få 80 milliarder kr mer i oljeinntekter enn det man regnet med i desember. Vi er styrtrike! Er det noe som det hadde vært fornuftig å investere i her i dette verdens rikeste land, er det jo infrastruktur. Kan vi ikke i det minste få på plass de veistrekningene vi har begynt på? Det gjenstår parseller som vi nå mest sannsynlig ikke vil få ferdig på mange år. I verste fall vil de nå først bli skjøvet ut til neste Nasjonal transportplan, og vi risikerer at deler av disse parsellene kan bli skjøvet ytterligere langt ut i den transportplanperioden. Dette er rett og slett å holde velgere og innbyggere for narr. Men jeg tror at den kloke befolkningen i Indre Østfold har registrert dette. Jeg tror de registrerer og ser hvem som faktisk jobber og står på for å få på plass nødvendig finansiering. Så er det slik at bilistene og befolkningen i Østfold har tatt store deler av regningen. Regjeringen har jo ennå ikke på vegne av staten oppfylt de løftene de faktisk gav da de klarte å overtale et flertall av politikere og innbyggere i Indre Østfold til å gå for bompenger, og den utpressingen det faktisk medfører.

Line Henriette Holten Hjemdal (KrF) [22:50:31]: E18 gjennom Østfold er en viktig veistrekning for Norge. 25 pst. av landveitrafikken inn og ut av landet går nettopp på E18. Den er viktig for Østfold og næringslivet vårt.

Statsminister Jens Stoltenberg sa ifølge Smaalenenes Avis da han åpnet parsellen den 1. september 2007:

«Dette er en meget viktig vei og skaper både økt effektivitet og økt trygghet».

Denne veien er også viktig som lokalvei. Med så stor trafikk tetthet er det derfor viktig å få opp farten i byggingen i forhold til trafikksikkerhetsperspektivet.

I Østfold står vi sammen om Østfoldpakke 1, og også fase 2 – først E6. Men nå må vi få fortgang i forhold til E18.

E18 har fått mange lovnader. I mai 2005 fikk vi skriftlig lovnad av partileder Åslaug Haga om at E18 gjennom Østfold skulle være ferdigstilt i 2009. Da har vi ett år igjen. Vi vet at det løftet ikke holder. Vi registrerer i dag at statsråd Navarsete mener at vi som østfoldinger bør være fornøyd, for vi har fått bra løsninger sammenlignet med mange andre. Men vi er ikke fornøyd. Vi har fått løfter, og vi trenger denne veien.

Statsråd Navarsete har selv gitt oss et løfte. Den 18. oktober 2005 sa statsråden at påbegynte prosjekter skal fullføres. Dette er et løfte som statsråden selv har gitt innbyggerne i Østfold, og det er slike løfter vi forventer nå fullføres i Nasjonal transportplan. Dette løftet må være det viktigste prinsippet til statsråd Navarsete når hun skal legge fram Nasjonal transportplan for Stortinget i løpet av senhøsten – for hvis ikke dette løftet heller gjelder, vet ikke vi som innbyggere i Østfold len-

ger hva vi skal tro på av de løftene som kommer fra regjeringshold.

Signe Øye (A) [22:53:23]: I Østfold skjer det faktisk mye på veisektoren. Om noen måneder har vi firefelts E6 fra Akershus' grense til Svinesund og ny Svinesundsbru. Alle vi er utålmodige etter at ting skal skje enda fortere på E18.

Men det var for tre år siden det var virkelig dystert – med den forrige regjeringen. Da hadde vi en langtidsplan som ikke engang inneholdt at E18 i Østfold skulle bygges før 2015. Det var langt fram. Det var dårlige signaler. Denne regjeringen har klart å forsere og videreføre denne veien parsell for parsell. Ikke én anleggsmaskin har stått. De har gått videre når den ene parsellen var ferdig og en ny har startet opp. Det skal statsråden ha ros for, fordi dette har faktisk blitt bra.

I mellomtiden har vi også gjort veien veldig mye dyrere, for vi har utvidet den fra to felt til fire felt på strekninger. Nå er vi i gang med en parsell som koster nesten 1 milliarder kr, og den blir ferdig i 2010.

Så har det blitt sagt her at det har vært valglofter. Da får Senterpartiet svare for seg, og jeg skal svare for statsministeren og Arbeiderpartiet. Vi skrev i avisen at vi ville ha en forsering innenfor perioden, og det har vi fått. Det er ingen som kan komme og si at ikke vi har holdt løftene våre om en forsering av E18.

Jeg mener at vi må stå på, fordi dette er en veldig viktig vei. Det er ingen grunn til, når vi har kommet så langt som vi nå har gjort, at vi ikke skal gjøre ferdig de siste kilometerne, sånn at vi får en vei som både de som bor i distriktet, og ikke minst næringslivet er tjent med. 25 pst. av all trafikk ut av landet går faktisk over E18. Men jeg føler meg sikker på at dette nå kommer inn i Nasjonal transportplan i neste periode, og da er vi i gang og får gjort det på skikkelig måte.

I forbindelse med Østfoldpakke 1 inngikk vi en avtale om at vi skulle ha 50 pst. bompenger, og at staten skulle betale 50 pst. Det er ikke noe til nå som tilsier at det sprækker.

Jan Sahl (KrF) [22:56:21]: Når man har en dårlig sak, heter det at det beste forsvar er å gå til angrep – på spørsmålsstilleren. Det var sånn jeg opplevde det i mitt replikkordskifte med ministeren. Jeg stilte et spørsmål til ministeren, fikk ikke svar, men derimot et angrep som overhodet ikke er i nærheten av sannheten. Jeg gjentar nå først spørsmålet mitt, nemlig om ikke samferdselsministeren ser et behov for å se på en del nye finansieringsformer i forbindelse med behandlingen av Nasjonal transportplan. Det var spørsmålet mitt, og det ønsker jeg svar på.

Så påstår ministeren at Kristelig Folkeparti i det siste budsjettet kuttet betydelige beløp. Det er ikke i nærheten av sannheten. Vi gjorde noen omprioriteringer innenfor samferdselsbudsjettet. Vi flyttet noen midler til rassikring. Vi flyttet noen midler til midtdelene. Vi flyttet noen midler til belønningsordninger for å sette et Kristelig Folkeparti-preg på budsjettet. Vi tok ikke vekk en eneste krone. Tvert imot la vi inn noen friske midler fra andre budsjettkapitler,

ikke fra samferdselskapitlet. Så jeg vil be om at ministeren tar tilbake uttalelsene om at Kristelig Folkeparti kuttet i budsjettet. Vi har levert nøyaktig de samme kronene som denne regjeringen har levert, og vi har ved flere anledninger skrytt av at ministeren og Regjeringen har klart å oppfylle NTP. Vi vil ha oss frabedt å bli beskyldt for noe som ikke er tilfellet.

Arne Sortevik (FrP) [22:58:24]: Jeg registrerer at statsråden kjørte et av sine yndlingsnummer, nemlig å repetere politiske resultater fra forrige periode. La oss da minne hverandre om at i forrige periode var resultatene for Senterpartiet på samferdselssektoren null – null, null, null.

Så registrerer vi gode innlegg fra to representanter fra Kristelig Folkeparti, men vi registrerer også i Fremskrittspartiet at de ikke stemmer for vårt forslag.

Med spesiell adresse til den ene av de to representantene fra Kristelig Folkeparti, nemlig representanten Jan Sahl, registrerer vi med interesse at han brukte en del av sitt innlegg til å snakke om nye finansieringsmetoder. Da må jeg si at også i vårt parti, Fremskrittspartiet, gleder vi oss over omvendte sjeler. Fremskrittspartiet har nemlig nå i en periode vært ganske iherdig med å fremme forslag om nettopp nye finansieringsverktøy. Vi har fremmet tre representantforslag, bl.a. Dokument nr. 8:22 for 2007-2008, som gjelder veisektoren. Så vidt jeg husker, hadde representanten Sahl innlegg, men han stemte mot å gjøre Vegvesenet om til et statsaksjeselskap, som kan ta opp lån for å drive utbygging med avklart finansiering og forutsigbar finansiering.

Vi har fremmet forslag om det samme på jernbanesektoren, Dokument nr. 8:27 for 2007-2008. Representanten Jan Sahl hadde ordet og var svært imot en slik løsning for Jernbaneverket, og han stemte imot vårt forslag om å omgjøre Jernbaneverket til et statlig selskap som kan ta opp lån for å drive kontinuerlig utbygging med avklart og forutsigbar finansiering.

Det siste av de tre var tilsvarende for Kystverket, Dokument nr. 8:79. Det var for vel en uke siden. Da hadde representanten Jan Sahl ikke ordet, men han stemte imot. Det var med interesse vi merket oss oppslaget i en herværende avis, Aftenposten, dagen etterpå, hvor den samme representanten begeistret gjorde rede for Kristelig Folkepartis nyvunne standpunkt, nyfrelste standpunkt, med nettopp de løsninger i de tre nevnte forslagene som representanten så tydelig har avvist.

Men vi i Fremskrittspartiet fortsetter med å komme med gode innspill og gode forslag knyttet til forutsigbar, avklart og langsiktig finansiering for å bygge både veier og jernbane, og også skipsleden, ut raskere. Vi føler oss noe tryggere nå på at representanter fra Kristelig Folkeparti også vil gi oss sin støtte. Vi gleder oss over de omvendte sjeler.

Statsråd Liv Signe Navarsete [23:01:18]: Eg bad om ordet i tilknytning til ei tolking av det eg sa om at påbegynte prosjekt skal fullførast. Denne regjeringa gjer nettopp det. Me fullfører dei prosjekta som er påbegynte. Det har

vi òg gjort i Østfold. Dei prosjektparsellane som det har vore vedteke å få oppstarta, vert fullførte. Og det gjer me elles, som i Vestkorridoren, der vi fullfører heile jernbanekorridoren i staden for å vente og utsetje og la det gå i langdrag, slik dei gjorde, dei som hadde styringa før oss. Det er ein stor forskjell. Det betyr ikkje at ei heil stamvegstreking, f.eks. frå Oslo til Trondheim, vert fullført samanhengande, sjølv om me no har strekinga i gang nord for Gardermoen. Det er ynskjeleg, ja, absolutt, men det var ikkje det eg la i uttalen min om at påbegynte prosjekt skal fullførast. Eg må berre presisere det.

I hovudsåret mitt sa eg at Regjeringa vil kome attende til spørsmålet om alternativ finansiering, og det vil vere svaret mitt, uavhengig av kor mange titals gonger ulike representantar og parti spør meg om dette i tida framover. Det kjem ikkje noko anna svar frå statsråden. For ettertida vil mitt korte svar vere nettopp det og ikkje noko meir. Dei rundane har me hatt så mange av i Stortinget, og eg har ikkje noko meir å tilføre før me kjem til NTP.

Representanten Sahl vil ha ei unnskyldning for det eg sa. Eg skal presisere det eg sa. Det var ikkje uventa at Sahl ville seie at dei prioriterte midtdelalar, rassikring, kollektiv og jernbane – for totalt 195 mill. kr – men det står like fullt fast at dei kutta 180 mill. på riksvegane og tok 30,5 mill. ekstra i utbyte frå Flytoget, til saman 210 mill. Dei tok altså meir ut enn dei putta inn i samferdsla. Dei omprioriterte, og det er ærleg og greitt, men det er i alle fall ikkje ei styrking av vegbygging, som er temaet her i dag, og som er relevant opp mot lånefinansiering, som representanten Sahl har lyfta fana for i dag.

Då er det relevant å sjå på kva han gjorde på riksveginvesteringane og stamveginvesteringane. Dei andre prosjekta er det vel ikkje aktuelt å lånefinansiere.

Apropos E18 meiner eg, som det har vore sagt her frå andre, at det er relevant kva Kristeleg Folkeparti hadde for ambisjonar då dei sjølve sat i regjering. Kua bør hugse at ho har vore kalv.

Jan Sahl (KrF) [23:04:16]: Jeg skal ikke forlenge debatten mye. Jeg vil bare si at jeg står fast på at det var omprioriteringer vi gjorde innenfor samferdselsbudsjettet, ikke kutt.

Så vil jeg si til Fremskrittspartiet at Kristelig Folkeparti ikke har problemer med omvendte sjeler, tvert imot. Det tar vi som en hedersbetegnelse. Jeg vil bare si til Fremskrittspartiet at vi har hatt en lang prosess i partiet i forbindelse med programbehandling. Vi er faktisk avhengige av å få dette konfirmert i våre programmer. I tillegg kjører vi en prosess fram mot Nasjonal transportplan.

For øvrig, når det gjelder hvordan vi har stemt med hensyn til Fremskrittspartiets forslag, vil jeg si at det er en vesensforskjell på det vi har foreslått, og det Fremskrittspartiet foreslår. Fremskrittspartiet sier hele tiden: kun med statlig finansiering. Omtrent sånn sier Fremskrittspartiet det ved ethvert forslag. Men vi har sagt: statlig finansiering, lånefinansiering, kombinert med ekstern finansie-

ring. Det er hovedårsaken til at vi ikke har kunnet stemme for Fremskrittspartiets forslag.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 5. (Votering, se side 3649)

Etter at det var ringt til votering, uttalte **presidenten:** Stortinget skal nå votere i sakene nr. 1–5.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten har Thore A. Nistad satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet.

Forslaget lyder:

«Ny § 13 b i Stortingets forretningsorden skal lyde:

I tillegg til de komiteer som er omtalt i § 10, oppnevnes også en sikkerhetskomité. Sikkerhetskomiteen har til oppgave å drøfte med regjeringen viktige spørsmål om landets indre sikkerhet og anti-terrorarbeidet, beredskapsplaner, samt de operative sikkerhetstiltak overfor etater, direktorater, departementer, institusjoner og myndighetspersoner. Slik drøftelse bør finne sted før viktige beslutninger fattes. Sikkerhetskomiteen skal følge de tiltak som blir gjort på det interne sikkerhets- og antiterrorområdet i henhold til gitte fullmakter og bevilgninger og føre kontroll med regjeringens myndighetsutøvelse på dette området.

Sikkerhetskomiteen består av Stortingets president som leder og visepresident som nestleder, partienes gruppeledere med nestledere som varamenn, samt justis- og forsvarskomiteens ledertrio.

Lederen kaller sammen komiteen når vedkommende mener det er nødvendig, eller når statsminister, justisminister eller en tredjedel av komitémedlemmene anmoder om det.

Forhandlingene i sikkerhetskomiteen skal holdes hemmelige, hvis intet annet uttrykkelig bestemmes. Det samme gjelder for fellesmøter denne komité har med andre komiteer. Også innkallingen til komitémøter skal være hemmelig.

Sikkerhetskomiteen kan også la embetspersoner møte for å gi informasjon og svare på spørsmål, sammen med medlemmer av regjeringen.»

Det vil bli votert alternativt mellom dette forslaget og innstillingen fra presidentskapet.

Presidentskapet hadde innstilt:

Dokument nr. 8:30 (2007–2008) – representantforslag fra Siv Jensen, Carl I. Hagen og Jan Arild Ellingsen om opprettelse av en sikkerhetskomité i Stortinget – bifalles ikke.

Votering:

Ved alternativ votering mellom presidentskapets inn-

stilling og forslaget fra Fremskrittspartiet ble innstillingen bifalt med 82 mot 22 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 23.11.56)

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde innstilt:

Stortinget samtykker i godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (to rettsakter om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen informasjonssystem (SIS II) og en forordning om tilgang til SIS II for organer som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for motorkjøretøyer).

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 3

Presidenten: Under debatten har Jan Arild Ellingsen satt fram tre forslag på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre.

Forslag nr. 1 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen igangsette en politistudie etter modell av forsvarsstudien. Det nedsettes et bredt sammensatt utvalg med representanter fra bl.a. Politi- og lensmannsetaten, Politihøgskolen, sentrale spesialenheter som PST og Kripos, Forsvaret og Sivilforsvaret, samt andre sentrale aktører med ansvar for, og kunnskap om, sikkerhet og beredskap.»

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om at mandatet for politistudier skal være å foreta en grundig analyse av sentrale utviklingstrekk nasjonalt og internasjonalt frem mot 2030, og som påvirker det norske politiets oppgaver og mannskaps- og ressursbehov. Med bakgrunn i dette skal utvalget komme med anbefalinger om fremtidig størrelse på det norske politiet, hva som skal være politioppgaver, samt foreslå tiltak som skal sikre en mer effektiv ressursutnyttelse på tvers av etater.»

Forslag nr. 3 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om at politistudien igangsettes denne våren og ferdigstilles høsten 2009.»

Det vil bli votert alternativt mellom disse forslagene og innstillingen fra komiteen.

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:92 (2007–2008) representantforslag fra stortingsrepresentantene Erna Solberg, Elisabeth Aspaker, Linda C. Hofstad Helleland og André Oktay Dahl om en politistudie for å kunne definere og bygge en større politistyrke i kampen mot kriminalitet i nærmiljøet, på nasjonalt plan og på tvers av landegrensene – vedlegges protokollen.

Odd Einar Dørum (V) (fra salen): President! Jeg har opplyst fra talerstolen at Venstre vil støtte forslagene.

Hans Olav Syversen (KrF) (fra salen): Også Kristelig Folkeparti støtter forslagene.

Votering:

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslagene fra Fremskrittspartiet og Høyre ble innstillingen bifalt med 55 mot 49 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 23.13.31)

Votering i sak nr. 4

Presidenten: Under debatten har Per Sandberg satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«I

Stortinget ber Regjeringen legge frem egen sak for Stortinget om personvernets status og vern basert på personvernkomisjonens rapport så snart denne rapporten foreligger.

II

Eventuelle endringer av lover og/eller forskrifter som berører de prinsipielle spørsmål som EUs «datalagringsdirektiv» reiser – før personvernkomisjonens rapport har vært behandlet av Stortinget, fremlegges som egen sak for Stortinget.

III

En eventuell implementering av EUs og Rådets direktiv 2006/24/EF («datalagringsdirektivet») i norsk lov behandles av Stortinget, og først etter at Stortinget har sluttbehandlet sak om personvernkomisjonens rapport.»

Det vil bli votert alternativt mellom dette forslaget og innstillingen fra komiteen.

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:88 (2007–2008) – representantforslag fra stortingsrepresentantene Per Sandberg, Bård Hoksrud og Arne Sortevik om eventuell implementering av EUs og Rådets direktiv 2006/24/EF («datalagringsdirektivet») i norsk lov – vedlegges protokollen.

Votering:

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet ble innstillingen bifalt med 80 mot 23 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 23.14.15)

Votering i sak nr. 5

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Jan Sahl på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 2, fra Bård Hoksrud på vegne av Fremskrittspartiet

Forslag nr. 2, fra Fremskrittspartiet lyder:

«I

Stortinget ber Regjeringen, så snart det er praktisk mulig, legge frem plan for en samlet og fullført utbygging av E18 Vinterbro i Akershus–Riksgrensen/Ørje.

II

Stortinget ber Regjeringen om at planen må omfatte full statlig finansiering av prosjektet.»

Det vil bli votert alternativt mellom dette forslaget og innstillingen fra komiteen.

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:110 (2007–2008) – representantforslag fra stortingsrepresentantene Per Sandberg, Arne Sortevik, Ulf Leirstein, Hans Frode Kielland Asmyhr og Bård Hoksrud om en samlet plan for fullføring av utbyggingen av E18 Vinterbro i Akershus–Riksgrensen med avklart statlig finansiering – vedlegges protokollen.

Votering:

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet ble innstillingen bifalt med 79 mot 25 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 23.15.09)

Presidenten: Det voteses så over forslag nr. 1, fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om at det snarest legges fram en sak om offentlig-privat samarbeid (OPS) i samferdselssektoren på grunnlag av evalueringsrapporten fra Transportøkonomisk institutt.»

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 55 mot 49 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 23.15.35)

Sak nr. 6 [23:15:41]

Referat

1. (275) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Gunnar Gundersen, Elisabeth Aspaker, Martin Engeset, Peter Skovholt Gitmark, Kari Lise Holmberg og Ivar Kristiansen om en evaluering av rovviltforliket for å få bedre samsvar mellom storsamfunnets, lokalsamfunns og enkeltindividers interesser (Dokument nr. 8:127 (2007-2008))
Enst.: Sendes energi- og miljøkomiteen.
2. (276) Riksrevisjonens undersøkelse av bevaringen av og sikringen av samlingene ved statlige museer (Dokument nr. 3:10 (2007-2008))
3. (277) Riksrevisjonens undersøkelse av behandling og oppfølging av Vik-brevet i Kommunal- og regionaldepartementet («Terra-saka») (Dokument nr. 3:11 (2007-2008))
Enst.: Nr. 2 og 3 sendes kontroll- og konstitusjonskomiteen.

Presidenten: Dermed er dagens kart ferdigbehandlet. Ønsker noen ordet før møtet heves? – Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 23.16.
